

Home Vaboput

REISVERSLAGEN

NORDEIFEL / HOHES VENN

IN DE PERIODE 2000 - 2004

INHOUDSOPGAVE REISVERSLAGEN

Datum:	Met wie:	Bladzijde:
Vrijdag 31 maart t/m maandag 3 april 2000	Jan / Wim	3
Vrijdag 15 t/m zondag 17 september 2000	Jan / Wim	6
Woensdag 27 t/m vrijdag 29 december 2000	Jan / Wim / Wouter	8
Vrijdag 16 t/m zondag 18 februari 2001	Jan / Wim	11
Zaterdag 30 maart 2001	Jan	13
Vrijdag 27 t/m zondag 29 april 2001	Jan / Wim / Wouter / Aart / Paul / Willem	14
Vrijdag 27 t/m zondag 29 juli 2001	Jan / Wouter	16
Zaterdag 29 t/m maandag 31 december 2001	Jan / Wim / Wouter	18
Vrijdag 22 t/m maandag 25 november 2002	Jan / Wim	20
Zaterdag 5 t/m dinsdag 8 juli 2003	Jan / Wim	22
Vrijdag 24 t/m zondag 26 oktober 2003	Jan / Wim	23
Zaterdag 22 en zondag 23 november 2003	Jan/Gea/Wouter/Tineke/Karin/Bianca	28
Vrijdag 19 en zaterdag 20 maart 2004	Jan / Wim / Wouter	31
Zaterdag 7 t/m maandag 9 augustus 2004	Jan / Wim / Wouter	34

WEEKEND MÜTZENICH / NORDEIFEL

WIM VAN AMERONGEN
JAN A.C. VAN BOEIJEN

VAN VRIJDAG 31 MAART T/M MAANDAG 3 APRIL 2000

VRIJDAG 31 MAART

Het is acht uur als Wim bij ons voor de deur staat. Buiten is het nevelig en zo'n 6 à 7 graden. Daar Wim geen brood bij zich heeft, maakt Gea twee broodjes extra klaar met kaas. We rijden naar Voorthuizen en vanaf hier binnen door naar Harskamp en zo naar West-End. Hier gaan we de A 50 op en via de A 73 naar Venlo. Bij Venlo rijden de A 61 op en bij Kreuz Jackerath rechtsaf richting Aachen. Bij de afslag Monschau gaan we de Autobahn af en rijden door Roetgen heen. Bij Fringhaus slaan we links af en via Simmerath komen we in Dedenborn uit. De vorige keer dat we een weekend in de Eifel waren, zijn we langs Restaurant Café "Rurblick" in Dedenborn gereden en daar willen we nu gaan kijken of ze daar plaats hebben om te slapen. Binnen bestellen we een biertje en allebei een kop soep. Wim de Tagessuppe en ik de Gulaschsuppe. De eigenaar vertelt ons dat het hier geen hotel is en dat we hier niet kunnen overnachten, dan moeten we naar het plaatsje Hammer, een paar kilometer verder op. Maar in dit kleine dorpje willen we niet zitten, hier is niets te beleven. We rekenen af en rijden via Imgenbroich naar "Im Brandenburg" in Kalterherberg. Dit adres wist Wim zich nog te herinneren. Binnen zitten twee oude mannetjes iets te drinken. Hier hebben we het snel bekeken. Na betaald te hebben (2 Mark voor een Bitburger) zijn Wim en ik het snel eens, we gaan naar Manfred en Marleen in Mützenich. De temperatuurmeter van de peugeot geeft aan, dat het buiten 4° C. is. Als we bij "Zur Buche" binnen komen zitten Manfred en Marleen samen aan de bar. Het weerzien is zo als gewoonlijk ontzettend hartelijk. Ze vertellen ons dat het deze tijd van het jaar altijd zeer rustig is, er is dus voor ons plaats genoeg. Nadat we wat gedronken hebben, gaan we lekker een uurtje op bed liggen. Daarna maken we een wandeling naar Kaiser-Karls-Bettstatt. Het is tegen zeven uur als we terug zijn bij "Zur Buche". We drinken eerst nog iets aan de bar en gaan tegen acht uur aan tafel. Vooraf neemt Wim Rindersuppe en ik neem Schwiebelsuppe. Daarna krijgt Wim Rindersteak met Champignonsauze en ik Schnitzel met Paprikarahmsauze. Daarbij hebben we een

Salatteller en Bratkartoffeln. Na nog een paar glazen aan de bar maken we nog een kleine wandeling en gaan dan om kwart voor elf naar onze kamer. Daar het volgens mij leuk lijkt om van dit weekend een reisverslag te maken heb ik mijn notebook meegenomen en dus werk ik eerst even aan dit verslag en ga daarna lekker naar bed.

ZATERDAG 1 APRIL

Het is tien voor zes, als ik al aan dit verslag zit te werken, Wim slaapt nog als een os. Buiten is het nog aarde donker en enigszins mistig. Het heeft vannacht gevoren! Tegen acht uur komt Wim er uit en zo kwart voor negen gaan we aan het ontbijt. Vandaag willen we een wandeltocht maken langs de Rur en de Laufenbach. Eerst rijden we naar Konzen en parkeren de auto in de buurt van de kerk. We trekken onze jacks aan en doen onze rugzakken op. De Troisdorfer Weiher is het eerste waar we langs komen, daarna volgt het Rochuskreuz. Na verloop van tijd steken we de weg Aachen - Monschau over. Links en rechts van ons zien we de restanten van de Siegfriedlinie. Bij een uitzichtpunt, met een prachtig panorama op Monschau eten en drinken we wat. Van hier dalen we af naar het oude stadsgedeelte van dit stadje. We lopen langs het riviertje de Rur. Hier vandaan starten vandaag en morgen Internationale Kanowedstrijden. Via de Belgenbacher Mühle lopen we weer naar Konzen. Over deze tocht van ca. 16 km. doen we precies vijf uur. Terug bij "Zur Buche" brengen we onze spullen naar onze kamer, drinken een glas bier en gaan na een uiltje geknapt te hebben, ons lekker opfrissen. Tegen zes uur gaan we naar de eetkamer. Wim neemt Schwiebelsuppe en ik Gulaschsuppe. Manni brengt ons allebei Schitzzel à la Buche met veel champignons, uien en spek. Later zitten we aan de bar en neemt Wim nog een Coupe Dänemark. 's Avonds zijn Marleen en Manfred een avond weg en staat Christiane, een zuster van Marleen achter de bar, best een heel aardige meid. Daar het stil is aan de bar, raken we in gesprek, ze kent ook het liedje: "Anton aus Tirol", het is ook hier een hit. Tijdens

dit gesprek zegt ze: "Ich glaube, es gibt ein versöhnende Gott, nicht ein bestrafende Gott". Ze houdt van wandelen vertelt ze ons. Elk jaar maakt ze een Wahlfahrtstocht van zes en zestig kilometer naar Neu-Moresnet in België. Ze lopen dat in twee dagen. Als advies geeft ze, om morgen in de omgeving van "Gut Heistert" tussen Kalterherberg en Höfen een tocht te gaan maken, daar zijn velden met allemaal narcissen. Beneden in de keuken werkt een mevrouw, die komt uit Eupen, die is ook erg aardig. Daar we om half elf nog de enige gasten zijn, besluiten we om naar boven te gaan, dan kan Christiane de boel afsluiten en naar huis gaan. Wij maken nog een kleine wandeling en gaan daarna naar onze kamer.

ZONDAG 2 APRIL

Het is bijna acht uur, buiten komt de zon op, het beloofd een mooie dag te worden. Na het ontbijt rijden we via Kalterherberg naar "Gut Heistert". We parkeren de auto bij de gelijknamige uitspanning en kiezen de langste narcissenroute van zes en een halve kilometer. Men loopt gedeeltelijk over militair terrein, op woensdag en donderdag tussen 09.00 en 11.00 uur en tussen 14.00 en 17.00 uur mag men zich hier niet bevinden. Behalve als op één dezer dagen een feestdag valt en in de periode van 15 juni tot 31 augustus, dan geldt deze beperking niet. Na enige tijd steken we bij een houten bruggetje de Perlenbach over en zien we rechts de Galgenberg, waar Wim bij een vorige wandeling een fietsbril gevonden heeft. De narcissen staan nog niet geheel in bloei, over één à twee weken waarschijnlijk wel. De wandeling is wel aardig, maar een beetje te gekultiveerd. Als we terug zijn bij de parkeerplaats besluiten we iets te gaan drinken bij Café Restaurant "Gut Heistert", maar hier kunnen we niet terecht, want tussen de middag is het restaurant alleen gereserveerd voor eters. Wij hadden eerst nog het idee om een foldertje mee te vragen, maar hier willen we toch niet meer logeren. Terug bij "Zur Buche" aangekomen nemen we eerst een lekker pilsje en een groot stuk vlees, zonder saus of zo iets en ook geen salade. Dan gaan we lekker een poos slapen, want we zijn toch moe van de van de wandeling. Als we om zeven uur beneden komen zit de hele tent vol. De eetzaal zit helemaal vol met mensen, het is

een drukte van belang. Tegen acht uur, als het in de keuken wat rustiger wordt, nemen we ook iets te eten. Wim neemt een steak met kruidenboter en ik weer een schnitzel. Als Mannie de bestelling komt brengen, krijg ik een bord met twee stukken vlees. Het smaakt geweldig. Half tien lopen we nog een rondje naar de kerk in het centrum van Mützenich. Als we om tien uur terug zijn neemt Wim nog een drankje en ik ga alvast naar boven. Na m'n verslag bijgewerkt te hebben stap ik lekker in bed.

Ps. Christina werkt soms in een bloemenzaak en daar wij weten dat Marleen op 25 mei jarig is, hebben wij voor die dag een mooi boeket voor haar geregeld!

MAANDAG 3 APRIL

Kwart voor negen zitten we aan het ontbijt. Als we klaar zijn rekenen we direct af, nemen afscheid van Marleen en Mannie en gaan dan naar Imgenbroich. Daar bij Kaufhaus "Victor" wil ik even geld pinnen, zodat ik Wim kan terugbetalen, maar helaas, het apparaat is Außer Betrieb. Aan de overkant van de straat is een Sparkasse, maar ook deze is buiten bedrijf. Dan maar naar Simmerath gereden en ja hoor, hier kan ik terecht! Dan rijden we via Eupen terug naar Epen in Zuid-Limburg. Bij Hotel Herberg "De Smidse" parkeren we de auto en drinken binnen een kopje koffie. Tegen over dit etablissement kun je zo de weilanden in en maken we een wandeling van zo'n zes en halve kilometer langs de geul. Onderweg komen we langs "De Volmolen" en langs en over "De Heymangroeve", een bekend natuurgebied, hier is een onderdeel van het K.N.M.I. gevestigd. De wandeling loopt gedeeltelijk langs het prachtig meanderende riviertje de Geul. Op het eind van de wandeling willen we even onze bergschoenen schoon maken, dat kan tegen over de auto, want daar stroomt een beekje. Dit beekje is voorzien van een betonnen bodem en als ik hier in wil stappen, glij ik onderuit op de spiegelgladde ondergrond en kom te vallen op een betonnen plaat en kneus m'n zij en m'n ribben. Wim moet later om dit voorval onbedaarlijk lachen, ik niet, ik verrek van de pijn. Terug bij "De Smidse" eten we binnen een kopje soep en daarna gaan we richting Veluwe. In Nuland wil Wim nog graag even bij een Volvo Occasion

Centrum kijken, dus gaan we hier even aan. Als we van de A 50 de A 16 op willen rijden, komen we bij de oprit van de A 16 in een file te staan. Dit komt vanwege een ongeval op de A 50, richting 's Hertogenbosch. Een ambulance die met zwaailicht en sirene via de vluchtstrook naar het ongeval toe wil, zeilt op een onverantwoorde wijze achter ons langs, zodat we helemaal perplex zijn. In Putten willen we ter afsluiting naar de Chinees in de dorpsstraat, maar zoals zo veel bedrijven, is deze zaak op maandag gesloten, dus gaan we naar "De Sphinx", in de Kerkstraat. Wim neemt varkenshaas in roomsaus en ik shoarma menu speciaal. Moe maar voldaan nemen we afscheid en gaan naar huis.

VRIJDAG 15 SEPTEMBER

Af en toe valt er een spatje regen en de zon komt er

WEEKEND MÜTZENICH / NORDEIFEL

WIM VAN AMERONGEN
JAN A.C. VAN BOEIJEN

VAN VRIJDAG 15 T/M ZONDAG 17 SEPTEMBER 2000

niet goed door als Wim om kwart over negen bij ons is . We gaan een weekend naar de Hoge Venen. We willen naar Mützenich, naar Manfred en Marleen en kijken of die nog plaats hebben. Vanwege vele blokkade's van vrachtwagenchauffeurs, die protesteren tegen de hoge brandstofprijzen moeten we kilometers om rijden om Nederland uit te komen en zijn dan ook pas tegen half twee op onze plaats van bestemming. Onderweg stoppen we bij een Raststätte en kopen daar een kopje koffie en nemen er een broodje bij met koud vlees, maar die vallen erg tegen. Aangekomen in Mützenich drinken we wat, eten een bordje Zwiebelsuppe, brengen onze bagage naar onze kamer en maken dan een tochtje langs Kaiser Karls Bettstat. Het is heerlijk weer, het zonnetje schijnt, er staat wel een behoorlijke wind, maar de temperatuur is zo lekker dat we zelfs een poosje aan de kant van de weg gaan zitten. Terug bij "Zur Buche" nemen we een glas bier, gaan daarna een poosje naar bed en eten zo tegen half negen. We nemen eerst een Zwiebelsuppe. Allebei nemen we daarna Schnitzel mit frischen Champignons. Daarbij een heerlijk glaasje Warsteiner. Als we later aan de bar zitten vertelt Manni dat ze afgelopen zaterdag met een aantal stamgasten een bezoek gebracht hebben aan de Warsteiner brouwerijen in het Sauerland. Nadat we aan Marleen vragen hoe de toestand nu is, vertelt ze ons dat het waarschijnlijk niet meer goed komt tussen haar en Manni en dat ze definitief uit elkaar gaan. Ze krijgt de 28e van deze maand de sleutel van haar nieuwe huis of appartement in Simmerath. Daar gaat ze dan wonen met haar zoon Tobias. Het is al gauw tegen elf uur als we iederéén welterusten wensen en naar bed gaan.

ZATERDAG 16 SEPTEMBER

Wim slaapt nog als een roos als ik wakker wordt en achter m'n notebook ga zitten. Het is zo tegen half zes. Buiten jagen de wolken langs de lucht en het is bewolkt en het regent steeds een beetje. Als ik het verslag van gisteren bijgewerkt heb, kruip ik weer mijn bed in en slaap tot ca.

acht uur. Na een rijkelijk ontbijt pakken we onze spullen, want we willen een wandeltocht gaan maken langs de Gebirgsbach Rur en door het Monschauer Heckenland.

Als we onderweg zijn om de auto te parkeren bij het zwembad van Monschau, waar onze wandeltocht start, begint het hard te regenen en daar het er naar uit ziet dat het voorlopig niet op zal houden, besluiten we om weer terug te gaan naar "Zur Buche". Eerst gaan we nog naar het grote Kaufhaus in Imgenbroich, daar koopt Wim een horloge voor Ria en kijk ik naar een boekje met nieuwe wandeltochten. Op de terugweg zien we aan de rechterkant een bord met het opschrift Gaststätte Gasthof "Hardthof" 1000 meter. De auto wordt gedraaid, want we besluiten er even naar toe te rijden. Via een smal weggetje komen we het dorp Konzen binnen en schuin tegenover de kerk op het adres: Auf der Hardt 2, zien we het betreffende etablissement liggen. Onze eerste indruk is zeker positief.

Wim loopt naar binnen om een foldertje te vragen en kan zo gelijk even rondkijken. Het foldertje geeft aan dat alle kamers met douche en toilet zijn en ook kabeltelevisie.

Buiten hebben ze een terras waar je bij mooi weer heerlijk kunt eten en drinken. Vanaf deze plek kun je ook prachtige fiets- en wandeltochten maken!

Gaststätte Gasthof
"Hardthof"
Inh. Marlene Huppertz

Auf der Hardt 2
52156 Monschau-Konzen
Telefon 0 2472/9914-0
Telefax 0 2472/9914119

Terug bij "Zur Buche" werk ik eerst het verslag bij, want we hebben heel wat te melden. Wim neemt een heerlijk pilsje en pakt zijn puzzelboekje. Wim vraagt of ik wat wil eten, maar ik heb eigenlijk nog helemaal geen honger, maar hoe ik ook praat, ik moet en zal iets nemen, dus bestellen we een Schnitzeltje, zonder friet en groenten. Als we een poosje geslapen hebben, gaan we een eindje om met de auto, anders kunnen we toch niet doen door het slechte weer. 's Avonds, als we weer in de gelagkamer zitten loopt

de tent vol met eters. Wim bestelt een Rinder Steak met Pfeffer Sauze en ik Schweine Steak mit Pfeffer Sauze.

Als toetje neemt Wim Coupe Dänemark en ik een grote Nußknacker. Na een paar pilsjes gaan we op tijd naar bed om goed uit te rusten.

ZONDAG 17 SEPTEMBER

Om zes uur wordt ik voor het eerst wakker, maar ik draai me lekker om en probeer verder te gaan slapen. Tegen acht uur zijn we wakker en gaat Wim eerst buiten een sigaret roken. Als hij weer naar boven gaat komt hij Marleen al tegen in haar ochtendkledij, ze was om half twaalf naar bed gegaan en heeft goed geslapen. Nadat we afgerekend hebben en gedag gezegd, (het afscheid viel Marlene ontzettend zwaar) rijden we om half tien richting Nederland. We rijden binnendoor via de Planck en in Eperheide stoppen we om koffie te drinken bij de "Gerardushoeve". Dan via Berg en Terblijt naar Maastricht en zo richting Eindhoven en Den Bosch. Vervolgens gaan we bij Waardenburg de A2 af en rijden een klein stukje binnendoor naar de A15 richting Tiel en vandaar naar Rhenen. We passeren Veenendaal en toeren via de Klomp naar de S1 en zijn tegen drieën thuis, waar ook al de kinderen zijn. Ondanks het minder mooie weer kunnen we toch spreken van een leuk weekend.

WEEKEND MÜTZENICH / NORDEIFEL

WOUTER GRIFT
WIM VAN AMERONGEN
JAN A.C. VAN BOEIJEN

VAN WOENSDAG 27 T/M VRIJDAG 29 DECEMBER 2000

WOENSDAG 27 DECEMBER

Het is drie minuten over acht als ik bij Wim voor kom rijden, ik heb dan al getankt bij Guliker. We rijden samen naar Wouter, want we gaan met z'n drieën een paar dagen naar de Ardennen. Daar aankomen staat deze al klaar, terwijl Tineke in haar ochtendjas en op blote voeten staat toe te kijken hoe wij de spullen van Wouter in de auto leggen. Bij AC Venray aan de A73 drinken we koffie. Wim en Wouter nemen een saucijzenbroodje. Net voor Venlo begint het een beetje te regenen, maar ondanks de voorspellingen wordt het niet glad en kunnen we aardig doorrijden. Wouter klaagt een paar keer over koude voeten, dus stoppen we op parkeerplaats Ruraue en gaat Wim achterin en Wouter voorin zitten. Zo'n drie kilometer voor de Duits-Belgische grens komen we in de file te staan. Er is een grote Polizei kontrôle en de meeste vrachtauto's en bestelauto's worden er tussenuit gehaald en gecontroleerd. Waarschijnlijk word er gekeken naar vlees besmet met BSE, er geldt immers een uitvoerverbod! Klokslag twaalf uur zijn we bij Manni in Mützenich. Eerst drinken we iets en nemen daarna alledrie een kop uiensoep. Heerlijk!!! Manni vertelt ons dat hij een nieuwe vriendin heeft. Het is de cheffin van zijn dochter, die in een bakkerij in Monschau werkt. Ze zijn zelfs al samen naar Djerba geweest. Met Marlene heeft hij bijna geen contact meer, alleen nog over zakelijke afwikkelingen. 's Middags maken we een wandeling in de buurt van Kaiser-Karls Bettstadt, helemaal langs de bosrand en komen op deze wandeling verschillende grenspalen tegen. Uiteindelijk komen we uit op de weg van Konzen naar Mützenich. Kwart over drie zijn we terug bij "Zur Buche". Wim en Wouter liggen al snel te snurken, terwijl ik mijn plicht doe en aan mijn verslag werk. Tegen vier uur gaan we naar Imgenbroich om geld te wisselen en gaan ook naar het Kaufhof. Later rijden we nog naar Simmerath. Wim en Wouter gaan daar iets drinken en ik ga naar Marlene. Maar ze is niet thuis, dus stop ik een briefje in haar bus, met de mededeling dat ik aan de deur geweest ben. Terug bij "Zur Buche" gaan we tegen zes uur aan tafel en bestellen alledrie Schnitzel

met frischen Champignons en ijs na. Na het eten gaan we nog een stukje lopen! Rond acht uur gaat Wouter al onder de wol en is snel vertrokken, Wim ligt een beetje te lezen en ik maakt m'n verslag af van deze dag. Na een poosje geslapen te hebben gaan we tegen tien ons bed uit om wat te drinken. We kunnen mooi zitten in het opgeknapt tussenkamertje, hier staat een grote royale tafel, waar we onze spullen op kwijt kunnen.

Na een aantal pogingen lukt het nu uiteindelijk om te internetten en te emailen. Op een gegeven moment als we de gelagkamer inkijken is Manni verdwenen. Als Wouter buiten een sigaretje rookt, ziet hij hem op de bank in de kamer liggen. Een Belgisch paar vraagt ons op een gegeven moment hoe ze op hun kamer moeten komen, daar ze de weg kwijt zijn. Twaalf uur gaan we naar bed.

DONDERDAG 28 DECEMBER

Het is half acht als ik wakker wordt. Als mijn gsm piept, zie ik dat er een sms bericht van Karin is. Die heeft ze al gestuurd voor ze naar haar werk gegaan is. In Nederland sneeuwt het nog steeds volop, hier echter is het grauw en groen. Daarom besluiten we om vandaag terug te gaan naar Nederland. Half negen belt Marlene, ze was gisteren pas tegen zeven uur thuis geweest. Vandaag is ze rond drie uur klaar met haar werk, dus spreek ik met haar af dat ik tegen die tijd bij haar ben. We blijven dus nog een dag in de Eifel! Nu gaan we eerst ontbijten en lekker!!! Na het eten rijden we naar Fringshaus, parkeren daar de

auto en maken een wandeling door Fussheck en over een bronbeek van het riviertje de Vesdre. Een tocht van zo'n zes kilometer volgens het boekje, maar volgens ons zeker negen à tien kilometer. Na deze wandeling willen we een kop soep gaan eten bij "Gasthof Hardthof". Als we de hal inlopen zien we een bordje met Heute Ruhetag. Bij nader inzien vinden we het alledrie helemaal niet zo erg, daar het er allemaal erg sobertjes uitziet. We rijden richting Imgenbroich en daar ziet Wim een volgens hem aardige gelegenheid "Hotel Restaurant Kaisersaal".

HOTEL RESTAURANT "KAISERSAAL"

Het hotel ligt midden in het dorp, vlak bij een groot Kaufhof. Jan is zoals altijd voorzichtig en sceptisch. Maar iederéén kan zich vergissen, dat blijkt wel weer. Het is een mooie, keurige gelegenheid. Ruime parkeerplaatsen, een Theke (bar), gezellig restaurant en bovendien mooie kamers met zitje, douche en toilet. De spijskaart ziet er veelbelovend uit. Tevens zijn er ook kegelbanen. Van hieruit kan men prachtige fiets- en wandeltochten maken. Allereerst bestellen we een kop Hühnersuppe en daarna een Strammermax mit Schinken. Het smaakt erg lekker!

Dan rijden we terug naar Manni en gaan een poosje slapen. Om half drie ga ik m'n bed uit en ga onder de douche, ik ben een beetje gammel en misschien knapt ik hier wel van op. Ik heb Marleen beloofd zo tegen drieën bij haar te zijn. De ontvangst in haar nieuwe woning in Simmerath is allerhartelijkst. Marlene is erg blij dat ze me ziet en natuurlijk wisselen we eerst alle nieuwtjes uit. Natuurlijk gaat het gesprek ook over Manni, maar daarover wil ik verder niets schrijven, daar dat te veel van persoonlijke aard is. Eerst laat ze me haar woning zien, wat een prachtig appartement, een oppervlakte van zo'n 98 m², met o.a. een grote royale woonkamer, een ruime nieuwe keuken, mooie slaapkamer, een eigentijdse kamer voor Tobias,

badkamer en zelfs een gastentoilet. In de kamer is de tafel gedekt voor meerdere personen en Marlene vraagt waar de rest is. Die mafkezen liggen te slapen, vertel ik haar. Ik bel Wim en Wouter op en zeg dat ik ze met een half uur op kom halen in Mützenich. Na een kwartier gaat mijn telefoon en belt Wim en vraagt waar ik blijf, ze lopen buiten te wachten, maar ik had gezegd dat ik er met een half uur zou zijn, dus rij ik dan maar eerst naar hun toe. Als we weer terug zijn drinken we koffie met kersen- en rijstenvlaai. Nadien drinken we een paar Bitburgers en praten nog heel gezellig met elkaar over koetjes en kalfjes. Met Wouter loop ik nog naar een apotheek om voor mezelf aspirine met vitamine C te halen, daar ik ontzettend steeds last heb van allergie? Ik moet onophoudelijk niesen. Marlene vertelt dat ze morgen met een vriendin naar Thermae 2000 in Valkenburg gaat, dat krijgt ze van haar aangeboden. Marlene nodigt ons uit om, als we de volgende keer komen het ontbijt bij haar te gebruiken, daar zorgt zij dan voor en wij nemen haar 's avonds mee uit om een hapje te eten, b.v. bij Restaurant "Leyloch" tussen Mützenich en Kalterherberg, daar is het erg goed volgens haar. Daar is mijn moeder geboren, zegt ze. Waar je ook goed kunt eten en tevens kunt slapen is bij de Hotel-Restaurant "Talschenke" in Simonskall. Marlene gaat hier een paar uur in de week werken, zegt ze! Haar grote wens is om ooit zelf eens een kleine eetgelegenheden met een paar kamers te beginnen Het bloed kruipt, waar het niet gaan kan. Met toch wel een gevoel van weemoed nemen we afscheid van elkaar en beloven contact met elkaar te houden. Bloemen voor haar moeten we dan niet weer vergeten! We rijden naar "Hotel Restaurant Kaisersaal" om daar te gaan eten. Wim en Wouter nemen een Steak met één of andere saus. Ik neem een Holzfällersteak. Naast ons zit een stel, ook

De man vertelt dat ze een rondreis aan het maken zijn en nu een paar dagen hier zitten. Hij heeft van alles meegemaakt, is één en vijftig jaar en erg ziek geweest, zat eerst in een rolstoel, maar is nu weer opgeknapt, maar werkt dus nu niet meer. Na het eten gaan we terug naar “Zur Buche”. Wim en Wouter gaan nog zelf een paar pilsjes tappen, met goedkeuring van Manni, die vanavond weg is, (donderdagdag zitten ze dicht) maar ik ga vast naar bed en slaap ogenblikkelijk als een roos.

VRIJDAG 29 DECEMBER

Negen uur gaan we aan het ontbijt. Nadat we afgerekend hebben en we Manni gedag hebben gezegd, rijden we naar Simonskall om daar even rond te kijken. Onderweg stuurt Marlene me noch een sms-je, om me een goeie reis te wensen en ik stuur haar er één terug om haar veel plezier te wensen in Thermae 2000. We drinken koffie bij “Hotel-Restaurant Talschenke” en rijden dan binnendoor via Moresnet en Teuven naar Epen in Zuid-Limburg. Hier gaan we naar rugzakhotel “De Smidse” en bestellen alledrie een kop erwtensoep. Ik bel naar huis en krijg Karin aan de telefoon. Gea is er niet, die is naar de begrafenis van Erich Issing. Later, onderweg, bel ik nog een keer en heb nu meer geluk. Ze is thuis. We willen naar Restaurant “De Waag”, misschien gaat ze ook mee, maar ze moet vanavond werken, dus daar komt niets van. Karin wil wel mee en ook Willem, dus als we in Putten zijn en we alle bagage bij Wim en Wouter gebracht hebben, halen we hen op en gaan naar “De Waag”. Wim en Wouter bestellen een Ribeye, Willem en Karin een spies met satesaus en ik een spies met roomsaus en gebakken aardappeltjes. Wat is dat smullen! Daar ik op een gegeven moment naar huis moet, nemen we afscheid en spreek ik met Wim af voor oudejaarsavond.

WEEKEND IMGENBROICH / NORDEIFEL

WIM VAN AMERONGEN
JAN A.C. VAN BOEIJEN

VAN VRIJDAG 16 T/M ZONDAG 18 FEBRUARI 2001

VRIJDAG 16 FEBRUARI

Goed acht uur stapt Wim bij ons binnen. We drinken eerst koffie en gaan dan voor een weekend op weg richting Imgenbroich bij Monschau in de Eifel. Onderweg drinken we koffie bij AC Venray aan de A 73. Klokslag twaalf uur stappen we bij "Hotel-Restaurant Kaisersaal" binnen. We nemen eerst een drankje en bestellen dan allebei een lekker soepje. Daarna besluiten we een wandeltocht te gaan maken. Het weer is prachtig, strakke blauwe lucht en in de zon is het zeker een graad of veertien á vijftien en er staat heel weinig wind. De auto laten we staan, want we kunnen zo vanaf Kaisersaal deze wandeling beginnen. Het is een tocht langs het riviertje "de Rur" en "de Belgenbach". We lopen eerst langs het Menzerather Weiher en langs Katherinenwäldchen en komen langs een beekje met de naam Eschbach. Vervolgens komen we bij de Rahmenberg met een Schutzhütte. Hier zit Wim lekker een poosje in de zon en ik verken de omgeving. Vervolgens dalen we af naar Monschau en lopen langs de Rur richting Grünental. (Ludwig Mathar Weg) Halverwege komen we langs een waterzuiveringsinstallatie en hier net voorbij ligt de Glucksbachbrücke. We steken deze niet over maar lopen rechtdoor en komen na ca. twee kilometer bij een camping uit. Net voor deze camping gaan we links een pad omhoog, steken de weg Imgenbroich-Dedenborn over en houden op de volgende splitsing rechts aan. Een andere mogelijkheid is om de camping over te lopen, dan kom men vanzelf op een asfaltweg uit, hier rechts tot een stenen brug over de Rur (Kano-opstapplaats) en voor de brug links aanhouden, over het stroompje de Belgenbach heen en dan over de rechteroever van dit beekje de weg vervolgen. Na verloop van tijd komen we uit bij de Belgenbacher Mühle, lopen hier richting Konzen en dan krijg ik een sms. Het is Marlene die vraagt of we goed aangekomen zijn en hoe laat we bij haar komen. Ik stuur een sms-je aan haar terug. Na een kleine anderhalve kilometer gaan we bij een splitsing naar links, komen langs een schuilhut, steken een pad over en moeten dan aan de klim richting Imgenbroich. We gaan bij boerderij Tränkhof naar links en lopen zo weer Imgenbroich

in. In de verte horen we allemaal sirenes. Later horen we dat er een Nederlander is verongelukt. Als we bij Kaisersaal aankomen gaat deze net weer open. Ze zijn nl. tussen één en vijf uur gesloten. Na wat gedronken te hebben gaan we een uurtje liggen en om zeven uur kunnen we aan tafel plaatsnemen. Vooraf nemen we allebei een Hühnersuppe. Dan krijgt Wim een Pfeffersteak op zijn bord en ik een Holzfällersteak, dat is een heerlijk stuk mals vlees met spek en een gebakken ei erover. Na het eten pak ik mijn jas en ga naar Marlene. Wim gaat niet mee. Ga jij maar alleen zegt hij, dan kunnen jullie wat makkelijker bijpraten. Je gelooft je ogen niet, maar... als ik in de auto van Wim stap sneeuwt het als een idioot en is het buiten helemaal wit. Bij Marlene drinken we twee Bitburger und reden über verschiedene Sachen. Zo tegen tien bel ik Wim op om te horen of hij nog niet naar bed is, nee hoor hij zit lekker te lezen. Nadat ik afgesproken heb, dat we morgen om negen uur bij haar gaan ontbijten, rij ik tegen half elf bij Marlene weg, terug naar Imgenbroich. Wim zit nog in de gelagzaal. We drinken nog een paar biertjes en nemen daarbij ook nog een els. Na een poosje gezelligheid met gemüt-liche Volksmuzik gaan we tegen twaalf uur naar bed.

ZATERDAG 17 FEBRUARI

Acht uur gaan we ons bed uit, kleden ons aan en rijden om kwart voor negen naar Simmerath. Eerst kopen we bij een bloemenzaak in het centrum een leuk bakje met gele narcissen voor Marlene. Ze heeft de tafel ontzettend mooi gedekt en er staan veel lekkernijen op! Ze heeft zelfs gedacht aan kleine tomaatjes, gerookt spek, voor ieder twee eitjes en voor mij een glas melk. Na het gezellige ontbijt rijden we naar Mützenich en bezoeken daar de drie en zeventig jarige moeder van Marlene. We krijgen daar iets te drinken aangeboden en dan vertelt die mevrouw, dat ze geboren is in Leyloch, op de weg naar Kaltherherberg. Dat was vroeger een herberg, daar stalde men de paarden, de koetsen werden verzorgd en

de innerlijke mens versterkt. Bij het afscheid beloven we, wanneer we allemaal gezond blijven, haar weer een keer komen opzoeken. Dan gaan we langs een bloemeshop, schuin tegenover de kerk, naar Christiane werkt, een zuster van Marlene, die we ook kennen. Een spontane meid. We zeggen haar gedag en rijden daarna naar Ternell, parkeren daar de auto, trekken onze bergschoenen aan en maken een wandeltocht naar en door het dal van de Getzbach. We lopen langs allebei de oevers van de Getzbach, heen over asfalt, steken een stenen brug over en gaan terug via een avontuurlijk wild, maar modderig pad. Aan het eind steken we bij een houten brug het riviertje weer over en moeten dan flink aan de klim. Boven aangekomen moeten we nog ongeveer een kwartiertje lopen tot aan ons beginpunt. Wat een prachtige natuur. Duur van deze tocht, is zo'n twee uur. Terug bij Ternell gaan we daar naar binnen en drinken eerst wat. Marlene en ik een Leffe Brun, Wim een gewoon glas bier. Te gelijktijd bestellen we ook iets te eten. Marlene neemt een Königinpastetchen mit Pommes, Wim een Kotelett mit Pfeffersauce en ik een Wiener Schnitzel mit Pfeffersauce. Tegen vier uur zetten we Marlene thuis af, nemen afscheid en rijden weer naar "Kaisersaal" im Imgenbroich. Eerst zoeken we ons bed op tot een uur of zeven en gaan dan naar beneden, nemen een paar drankjes en bestellen tegen achten een warme maaltijd. Vooraf nemen we allebei Hühnersuppe. Wim neemt weer Kotelett mit Pfeffer-sauce en ik Schnitzel mit gebacken Zwiebeln und Pilzen. Wim heeft daarbij friten en ik gebakken aardappeltjes. Na afloop van de maaltijd lopen we nog een kwartiertje rond buiten, maar het is zo koud dat we weer gauw terug naar binnen gaan. In de gelagkamer is dan het erg rustig, dat komt volgens de eigenaar, omdat er overal karnavalszittingen worden gehouden, waar veel mensen naar toe schijnen te gaan.

Na een aantal drankjes gaan we tegen twaalf uur naar bed en Wim kruipt me-teen onder de wol. Ik schrijf eerst nog een stukje aan mijn verslag.

ZONDAG 18 FEBRUARI

Het is tien voor acht als ik wakker wordt en zie dat het al licht is. Buiten is het droog en een beetje nevelig, en het is om het vriespunt. Wim heeft last van z'n keel en heeft een

hese stem. Kwart voor negen krijg ik een sms van Marlene, ze bedankt ons voor alles, ook de groeten aan Wim en een goeie reis. Negen uur gaan we aan het ontbijt, we willen tegen tien uur wegrijden en binnendoor via Zuid-Limburg richting Putten gaan. Vanaf Kaisersaal rijden we nog even een stukje door het dal van de Rur, richting Grüental en op een gegeven moment gaat mijn gsm. Het is Gea, ze hebben van het hotel gebeld, dat ze mijn credit-card vergeten hebben terug te geven, misschien rijden we nog niet zo ver uit de buurt! Nou, dat klopt! Via Eichelscheid gaan we terug naar Imgenbroich, halen daar mijn kaart op. We nemen de route langs Ternell en door Eupen en gaan binnendoor naar Sippenaeken en rijden in Teuven langs herberg "Moeder de Gans", (waar ze wel honderd vijftig soorten bier hebben) In Epen gaan we aan bij rugzak- en wandelhotel "De Smidse". We nemen koffie met een ongelofelijk lekker stuk vlaai. Ik geloof Victoria?

Half één bel ik Gea om te horen hoe laat ze aan tafel gaat, ik kan dan misschien mee eten. Een wandeltocht maken doen we toch niet meer, daar Wim niet zo lekker is en we daarom vroeg thuis denken te zijn. Gea gaat met Karin eerst naar Paul en Miranda en zegt zo tegen half vijf aan tafel te willen gaan. Als we op de A 50 bij Nijmegen rijden, besluiten we om even via Wageningen te gaan dan kan Wim het even met Paul kort sluiten voor wat betreft het schilderwerk. Maar bij aankomst blijkt Paul niet thuis, die is op kraamvisite bij Eldert in Delft. We drinken bij Miranda koffie en gaan daarna naar Putten. Nadat Wim me thuis heeft afgezet en we afscheid genomen hebben gaan we ieder weer ons weegs.

TAG SIMMERATH / NORDEIFEL

JAN A.C. VAN BOEIJEN

SAMSTAG 30 MÄRZ 2001

*Dies ist ein Zusammenfassung von einen Tag in
Simmerath am 30. März 2001.*

Simmerath (525 m.ü.M.), einem gepflegtes Höhenort am Randes des "Hohen Venns" liegt im Herzen des "Naturparks Nordeifel". Zahlreiche Ausflugsmöglichkeiten zu den nahegelegenen Talsperren und Eifelseen sowie Spaziergänge und Wanderungen durch die abwechslungsreiche Vennlandschaft versprechen einen erholsame Zeit. Mit Marlene hab ich verabredet bei Ihr zu Frühstücken und da ich so zwei und ein halbe Stunde brauche um nach Simmerath zu kommen, fahr ich gegen vierzig nach sieben aus Putten, richtung Deutschland. Bei die Tankstelle in Veenhuizerveld kaufe ich ein Strauß Blumen und bin so rund halb elf in Simmerath. Die Begrüßung ist so wie immer, ganz ganz herzlich. Sie sieht gut aus, ist zur Brauningsstudio gewesen, aber..... wann ich nach Ihre Hochblutdruck frage, sagt Sie mir, dass hätte Sie nicht kôntrôlieren lassen, das dummes Mädchen! Während das Frühstück erzählt Sie mir das der Manfred Blumen geschickt hat und wieder Kontakt suchte, aber es klappt nicht mehr bei Marlene. Was betrifft Günter, mit Ihm will Marlene dieser Woche noch reden und Schluß machen. Er geht vor drie Jahre nach Südamerika. Auch sagt Sie mir ein neue Mann kennen gelernt zu haben, eine Jür-gen Jaeger aus Düren. Am Sonntag geht Sie mit der Jürgen tanzen. Nach dem Frühstück bringen wir ein Besuch an der Friedhof im Mützenich, wo der Vater von Marlene begraben ist. Auch zeigt Marlene das Grab von Manfred's Kind, die mit die Alter von vier Jahren verstorben ist und behindert war. Auf der Platz bei der Kirche, neben der Friedhof sehen wir Tobias mit seine Freunde. Danach machen wir ein Wand-e-rung zu den Kreuz im Venn und auf der Weg nach Kaltherherberg zeigt Marlene das Haus, wo Sie zehn Jahre mit Ihre ehemalige Man (Otten) gelebt hat. Aus dieser Ehe hat Sie ein Tocher, Melanie. Anschließend an die Wanderung bringen wir ein Besuch an Restaurant-Pension "Leyloch", gelegen an der Weg Mützenich - Kaltherherberg. Dort wohnt eine Schwester von Marlene's Mutter. Wir setzen uns an der Theke und bestellen ein Bitburger. Sie erklärt ein

wenig gespannt zu sein. Am Montag fängt Ihre neue Arbeit an, bei ein Bäckerei/Stehcafé im Konzen. Sie arbeitet auch noch einmal im vierzehn Tage, am Samstagabend bei ein Italienischer Res-taurant hier im Simmerath. Es geht Ihr jetzt zimmlich besser! Zurück in Simmerath geh ich noch mit in die Wohnung, wir reden noch etwas, und ein Viertel vor drie verabschieden wir uns. Sie geht an die Arbeit beim Italiener und ich fahre von Simmerath nach Eicherscheid und so durchs Rurtal nach Rohren. Ich möchte mir der Sommerodelbahn anschauen, wo wir mit die sechs Männer am Ende April vielleicht ein Besuch bringen möchten. Über Imgenbroich und Konzen bin ich nach Aachen gefahren, danach via der A61 richtung Venlo und war ein Viertel vor sieben wieder zu Hause in Putten.

Beim Hotel "Zur Post" in der Hauptstraße in Simmerath, ebenso beim Restaurant-Pension "Leyloch" hab ich mir eine Prospekt mitgenommen.

WEEKEND IMGENBROICH / NORDEIFEL

JAN VAN BOEIJEN
WOUTER GRIFT
WIM VAN AMERONGEN
AART VAN RAVENSWAAIJ
PAUL BUIJING
WILLEM VAN AMERONGEN

VAN VRIJDAG 27 T/M ZONDAG 29 APRIL 2001

Vorig jaar hadden we het plan opgevat, dat het best een aardig idee was om een keer een weekend met zes mannen naar de Nord-Eifel in de buurt van Monschau te gaan. Na overleg hebben we bij Hotel "Kaisersaal" in Imgenbroich drie kamers besproken. Gea, Chantal, Miranda en Karin wilden ook wel een weekend weg en hebben een huisje geboekt in Bütgenbach, zo'n vijf en twintig kilo-meter bij ons vandaan.

VRIJDAG 27 APRIL

Half acht belt Aart dat Chantal de afgelopen nacht erge last van haar oor heeft gehad en hij eerst de dokter wil bellen. Hij besluit om later te gaan en met de vrouwen mee te rijden. Acht uur stapt Willem bij ons binnen en een paar minuten later zijn Wim en Wouter er ook. We rijden naar Wageningen, drinken daar eerst koffie en vertrekken daar zo tegen tien. We rijden via Rhenen en niet langs Renkum, daar er op de A50 tussen Valburg en Heteren een file staat met boze boeren, die protesteren tegen de MKZ-crisis. Net voor de grens bij Venlo stoppen we en eten een broodje. Als we rond half één in ons hotel zijn, bestellen we eerst wat te eten. Daarna pakken we onze tassen uit de auto brengen deze naar onze kamers en trekken onze wandelkleden aan. Vervolgens maken we vanaf ons hotel een klei-ne wandeltocht, in de buurt van Imgenbroich en komen langs een zijbeekje van de "Belgen-bach". Een tochtje van ca. een goed uur. Onderweg moet Willem verschillende keren de basketbal van Paul uit het weiland halen, die ze er eerst steeds inschopten. Terug in ons hotel gaan we een poosje op bed liggen. (zoals gewoonlijk) Na een poosje gaan Wim, Wouter, Paul en Willem naar het Kaufhof schuin tegenover ons hotel en wacht Jan op Aart en de vrouwen. Na een drie kwartier komen ze uit precies een andere richting dan waar Jan ze verwacht. De kinderen krijgen op onze kamer een schone luier en dan gaan de dames door naar hun verblijf in Bütgenbach aan het stuwmeer. 's Avonds dineren we in ons hotel, na eerst een uitgebreid aperitiefje (els) genomen te hebben. Half één wensen we elkaar welterusten en gaan we lekker naar ons bed.

ZATERDAG 28 APRIL

We zitten aan het ontbijt om half tien. Op tafel staan van die echt lekkere Duitse broodjes, we bestellen allemaal koffie en laten ons al dat lekkers goed smaken. We overleggen waar we gaan lopen en besluiten om niet een wandeling vanuit Solwaster te maken langs de Statte, gezien de overvloedige regen die er de laatste dagen gevallen is, maar te gaan wandelen bij het dorpje Xhoffraix, langs het riviertje de Warche. Via Sourbrodt, Ofivat en Longfaye rijden we naar Xhoffraix, parkeren de auto's op de parkeerplaats bij een bejaardentehuis. Als we aan onze tocht beginnen en afdalen naar het dal van de Warche, regent het gestaag. Halverwege de route lassen we een rustpauze in, nemen wat te drinken en te eten. Vervolgens gaan we weer verder. Na enige tijd komen we op de plek waar het riviertje de Bayehon in de Warche stroomt. Wat een over-weldigende natuur, met al die verschillende kleuren. Na verloop van tijd begint het steeds droger te worden en als we het dorpje Xhoffraix weer inlopen is de regen opgehouden. Bij de auto eten we een stukje chocola en gaan dan naar Eupen en vervolgens richting Ternell. Hier aangekomen nemen we wat te drinken (o.a. Leffe Brun), sommige onder ons bestellen wat te eten en we krijgen een enorme schaal frites op tafel, die we onmogelijk op kunnen. Ondertussen krijgt Aart een telefoontje, dat de dames met de kinderen in Imgenbroich zijn en of we ook al die kant op komen. 's Avonds willen we niet in ons hotel gaan eten, maar eens iets anders proberen, dus lopen we naar het naast ons hotel gelegen Italiaans Restaurant, maar helaas, daar is het zo enorm druk, daar kun je alleen naar toe, als je van te voren reserveert. Dan rijden we naar "Restaurant Leyloch", tussen Mützenich en Kalterherberg, maar ook hier het zelfde laken een pak. Dan besluiten we naar der Juup bij "Zur Ochsenweide" te gaan, die heeft wel plaats en hij herkent ons direkt. De man is wel wat ouder geworden in zijn gezicht en knipt nog altijd met z'n balpen. Er zit er een gezelschap die nogal luidruchtig

zijn en een enorme herrie produceren, maar het eten is lekker. Paul gaat na het eten met de auto van Willem naar de dames en wij gaan terug naar ons hotel en gaan een half uurtje naar bed. Tegen half elf rijdt Jan naar Marlene in Simmerath, terwijl Paul en Willem afgesproken hebben om naar de disco te gaan, ook in Simmerath. Als Jan tegen half één terug gaat naar Imgenbroich, probeert hij via z'n GSM Paul nog te bellen, om samen wat te drinken, maar die neemt niet op, dus gaat hij terug naar het hotel. Daar aangekomen zitten Wim, Wouter en Aart nog aan de bar. Samen nemen we nog een paar afzakkertjes en dan gaan Jan en Aart lekker naar bed.

ZONDAG 29 APRIL

Het is half tien als we aan ons ontbijt zitten. Na het eten rekenen we af, zeggen gedag, pakken onze bagage en vertrekken. Het lijkt ons wel leuk om naar de Sommerrodelbahn in Rohren te gaan en hier een paar afdalingen te maken. Met z'n vijven, uitgezonderd Wim gaan we om de beurt naar beneden, wat geweldig gaat dat. We doen dat nog een keer. De eerste keer filmt Aart, de tweede keer legt Wim dit vanaf boven vast op de film. Nadien gaan we via Eupen richting Limburg naar het mooie, maar drukke dorpje Epen. Onderweg stoppen we bij het oorlogsmonument "Henri Chapelle", waar Aart, Paul en Willem nog nooit zijn geweest. Hier maken we wat foto's, kijken wat rond en gaan dan verder. Als we bij Hotel Herberg "De Smidse" aankomen, is het vol langs de weg met geparkeerde auto's, maar we raken de onze toch kwijt. We bestellen koffie en cappuccino en nemen allemaal een heerlijk stuk Victoria vlaai. Daarna willen we een wandeling langs de Geul maken, die tegenover het hotel begint, maar dat hadden we wel kunnen bedenken, ook deze is afgesloten in verband met MKZ. Dan gaan we maar verder en rijden naar het witte plaatsje Thorn, (Idee van Paul) parkeren de auto op de binnenplaats van Hostellerie "La Ville Blanche". Op het terras aan de voorkant van dit etablissement is het goed toeven, we zitten heerlijk in de zon en kijken op de monumentale kathedraal van Thorn en natuurlijk naar alle mensen die door de straatjes flaneren. Na verloop van tijd gaan we verder en rijden via Eindhoven en 's Hertogenbosch. Hier gaan we de A50 op en

bij Wijchen richting Nijmegen, want ons afscheidsdiner hebben we bij "Orient Plaza". Hier kun je Chinees, Japans, Indonesisch of Kantonees eten. De entourage is prachtig, drie verdiepingen en allemaal mooi aangelegd. Op één etage is zelfs live-muziek. De medewerkers zijn zeer attent en voorkomend. Na een paar drankjes bestellen we allemaal iets verschillend, waaronder Fire Phoenix, Hot Summer Beef, Crispy Beef en Tipan Kindo. Voldaan rekenen we af en zoeken onze auto's weer op voor het laatste stuk naar huis. Eerst rijden we naar Wageningen, daar kan Paul dan z'n auto pakken om Miranda op te halen. Vervolgens naar Veenendaal en last but not least naar Putten. Al met al een prachtig weekend en zeker voor herhaling vatbaar, volgens allemaal.

WEEKEND MÜTZENICH / NORDEIFEL

JAN A.C. VAN BOEIJEN
WOUTER GRIFT

VAN VRIJDAG 27 T/M ZONDAG 29 JULI 2001

VRIJDAG 27 JULI

Goed half tien is Wouter bij ons. We drinken koffie en rijden dan zo tegen tien uur richting Mützenich in de Nordeifel, waar we tegen één uur aankomen. We nemen eerst een paar colaatjes en daarna een lichte maaltijd. Als we dat op hebben verkleden we ons, pakken onze ATB's en rijden vanaf zur Buche naar beneden richting Monschau. Vanaf hier pakken we de B 258 richting Höfen en Schleiden. We komen langs camping Perlenau. Na een aantal kilometers gaan we rechtsaf richting Kaltherherberg. We gaan bij een parkeerplaats gelijk links en fietsen langs de Perlenbachtalsperre. We komen uit bij de Perlenbacher- of Höfenermühle. Vervolgens gaan we hier rechts en na drie honderd meter weer links, bij een bord waarop "Gut Heistert" staat aangegeven. Als we bij een bruggetje komen steken we deze over, gaan rechts af en fietsen door en prachtige omgeving. Aangekomen bij het volgende bruggetje, stoppen we, drinken en eten we iets en laten onze shirts in de zon drogen. Tjonge jonge, wat is het warm, ik denk wel dertig graden! We vervolgen onze weg weer, rijden over de brug heen en moeten stevig aan de klim richting Restaurant "Gut Heistert". We fietsen hier voorbij en via een langzaam stijgende weg met enkele bochten, komen we in Kaltherherberg. We komen langs de mooie Eifeldom en gaan de B 399 af door links af te slaan richting Eupen en Mützenich. Na enige tijd volgt er een schitterende afdaling met verschillende haarspeldbochten en komen langs de Norbertkapelle, steken de Rur over en bij een parkeerplaats met een bord "Kreuz im Venn" stoppen we even om te overleggen welke weg we nu nemen. Dan is er even een misverstand, Wouter rijdt over de asfaltweg in de richting van Leyloch, terwijl ik het pad omhoog fiets naar Kreuz im Venn. Als ik Wouter mis, draai ik om en ga hem achterna. Nu volgt er een stevige klim van wel zo'n vijf kilometer voor we in Mützenich zijn. Bij het Wolterkreuz gaan we links af richting Platte Venn. Door een beetje op m'n gevoel af te gaan komen we uit bij de L 214, precies tegenover Im Brand. Terug bij "zur Buche" hebben we toch zo'n acht en twintig kilometer er op zitten. We

zetten de fietsen achter het huis en zoeken een plaatsje op het terras en bestellen een paar heerlijke potten bier. We bellen Wim nog even. Hij kon dit weekend niet mee, daar hij moest schilderen bij Gerbranda en wat schetst onze verbazing, het schilderen ging niet door, Gerbranda vond het te warm. Waarom heeft hij ons niet gebeld om toch mee te gaan, zeker angst om te fietsen!

Kwart over zes bestellen we iets te eten, we nemen allebei Schnitzel à la Buche. Na het eten gaan we een poosje slapen, want we hebben om half negen met Marlene afgesproken bij de Bierbaum in Simmerath. De Bierbaum is een gezellige Kneipe, het terras, maar ook binnen zit het helemaal vol. Zo tegen half elf gaan we weer terug naar Manfred, drinken er nog een paar pilsjes en gaan dan naar bed.

ZATERDAG 28 JULI

Het is acht uur als het alarm van mijn gsm afgaat. We willen om half negen ontbijten, want vandaag hebben we een uitgebreide fietstocht op het programma staan. We willen bijtijds op de fiets zitten, want het zal wel weer warm worden vandaag. Half tien hebben we het ontbijt op en tien minuten later bestijgen wij onze stalen rossen. Eerst voert de tocht ons langs het Brackvenn richting Herzogenhügel. Net hier voor buigen we links af naar Küchelscheid. We moeten even zoeken, maar uiteindelijk vinden we de goeie weg. Op een gegeven moment moeten we een smal pad op en passeren even later het "Kreuz im Venn". Hier rijden we langs, gaan naar beneden en komen via "Gut Reichenstein" bij het riviertje "de Rur". Dit is een erg avontuurlijk pad, stenig en op sommige plekken modderig en steil. Op zeker moment slipt Jan z'n achterwiel weg op een grote gladde steen en hij komt stevig te vallen, maar gelukkig is er niets kapot, alleen is hij helemaal smerig van top tot teen. Uiteindelijk komen we bij de N 258, gaan hier links en de eerste weg weer rechts en rijden dwars door Monschau heen. Wat is het hier druk! Midden in het centrum gaan we rechtsaf, gaan de

brug over en vervolgens weer links. We zoeken de Rur weer op, komen langs een waterzuiveringsinstallatie en langs camping Grünental. Hier gaan we omhoog eerst langs de Drosselbach en dan langs de Belgenbach. Na verloop van tijd en na een moeilijke klim komen we langs de Belgenbacher Mühle. Op deze plek ging op één van onze vorige tochten de ketting van Wouter z'n fiets kapot en moest deze ter plaatse gerepareerd worden. Naar Konzen moeten we nog stevig aan de klim en bij de Belgenbacher Brücke steken we de B 399 over en na enige kilometers komen we in Konzen. Bij de stoplichten steken we de B 258 over, zeggen bij "Bäckerei Prümmer" Marlene ge dag en rijden vervolgens rechts omhoog langs de kerk en dan links en komen zo bij een voorrangsweg. Hier gaan we links, steken de Vennbahn over en zijn na een drie à vier kilometer weer in Mützenich. Terug bij Manni nemen we eerst een paar Warsteiners, eten een hapje en gaan een uurtje rusten. Half vijf gaan we uit bed, want we willen om vijf uur bij Marlene zijn om daar koffie te drinken. Natuurlijk heeft ze Torte gehaald, één met rijst en één met verschillende vruchten, daarbij natuurlijk veel slagroom. Na die tijd lopen we naar "de Bierbaum", drinken op het terras een paar biertjes en gaan dan de auto halen. Marlene heeft gereserveerd bij "Restaurant Leyloch", die zijn eigenlijk gesloten vanwege een familiefeest, maar we kunnen er toch een tafeltje krijgen. Over het eten kunnen we kort zijn. Grandioos! Marlene kiest Schnitzel mit Zwiebels, Wouter en ik nemen Jägerschnitzel. Daarbij salade en friet of gebakken aardappeltjes. Na het eten zitten we nog een poos op het terras achter het huis. Marlene en Wouter bestellen nog een lekker ijsje: "Kuß mit Schuß". Tegen half elf rijden we terug naar Simmerath, nemen afscheid van Marlene en rijden terug naar Mützenich. We nemen nog een paar pilsjes aan de bar, praten wat met Manni en gaan na verloop van tijd naar bed.

ZONDAG 29 JULI

Het is zondag kwart voor negen als ik wakker wordt. Om negen uur zitten we aan het ontbijt, want we willen vandaag nog een leuk fietstochtje maken voor we naar huis gaan. Goed half tien zitten we op de fiets en rijden naar Kaiser-Karls Bettstatt. Vanaf hier loopt een brede groene

brandgang naar beneden en hier wilde Wouter graag weer een keer heen fietsen. We rijden langs het zogenaamde Steinley en Imgenbroicher Venn en willen dan langs het riviertje de Weser op rijden, maar ergens gaan we verkeerd en komen uit in Roetgen. We stoppen bij een informatiebord en er komt een oudere man aan op een ATB, die bij ons stopt en vraagt waar we heen moeten. We zeggen dat we naar de Bellesforterbrücke willen en zo verder. De man zegt; rijdt maar achter me aan dan wijs ik jullie de weg. Nou, alleen hadden we deze route nooit gevonden, hij gaat rechts, links, rechts, links door Roetgen heen, komen onder viaducten door, zo naar het gehucht Petergensfeld. Wel een erg leuke route. Als we bij een voorrangsweg komen, dit is de weg Roetgen - Raeren, weet ik de weg weer. Na de man bedankt te hebben vervolgen we onze tocht. Voor een grote zendmast gaan we links de Vennweg op. Na ca. vier, vijf kilometer gaan we bij het Vennkreuz links af naar beneden richting Bellesforterbrücke. Hier hebben we nog een keer gestaan op één van onze vorige tochten, toen we met z'n zessen hier waren, maar onder heel andere weersomstandigheden, toen was het koud en miezerig! Over deze brug gaan we rechts omhoog en moeten haast gelijk aan de klim. Eigenlijk loopt de hele route nu steeds omhoog, er zitten venijnige stukken tussen. Rechts van ons zien we het stuwmeer van Eupen. Na een paar kilometer hebben we Kutenhart en de Getzbach links van ons. Na nog een stukje klimmen komen we uit op de weg Eupen - Monschau, deze gaan we links op en net over de grens gaan we weer links af Im Brand op. Terug bij "Zur Buche" drinken we iets, nemen een kop zelf gemaakte Rindfleischsuppe, gaan ons vervolgens opknappen en zeggen Manfred gedag. Het is twee uur als we in de auto zitten, want we willen op tijd thuis zijn. Eerst rijden we nog naar Roetgen en Petersgenfeld, daar we dit stuk van de route op willen schrijven voor de volgende keer. Na enig zoeken hebben we alles op papier staan. Dan op weg naar huis, want vanavond organiseren we een barbeque met alle kinderen, kleinkinderen en Wouter & Tineke, bij ons op het terras. Bij Eynatten gaan we de snelweg op en via de A 61 zijn we zo weer in Nederland. Klokslag vijf uur zijn we weer thuis.

WEEKEND ROHREN / NORDEIFEL

WIM VAN AMERONGEN
JAN VAN BOEIJEN
WOUTER GRIFT

VAN ZATERDAG 29 T/M MAANDAG 31 DECEMBER 2001

ZATERDAG 29 DECEMBER

Tien voor acht ben ik deze morgen bij Wim, hij komt er net met zijn spullen aanlopen. We zetten alles in de auto en gaan op weg naar Wouter. Ook hij staat reeds klaar, zodat we klokslag acht uur weggrijden richting Nordeifel. Onderweg drinken we koffie bij AC Venray en nemen er een saucijzebroodje bij. Op de brug over de Maas bij Venlo is een ongeluk gebeurd. Een blauw busje ligt op z'n kant en is kennelijk volgeladen met frites, want deze ligt her en der verspreid over de weg. Als we Duitsland inrijden begint het te regenen en net voor Aachen gaat de regen over in sneeuw en is het buiten al helemaal wit! Tjonge, wat heeft het hier de laatste dagen gesneeuwd, op de wegen en de bomen en struiken ligt een hele dikke laag. Het is hier volop winter! In Konzen gaan we even langs bij Bäckerei Prüm-mer om Marlene gedag te zeggen. Half twaalf komen we aan bij "VAKANTIEHOTEL DE LANGE MAN" in Rohren, waar we een weekend geboekt hebben. De ontvangst is allerhartelijkst. Dit hotel wordt gerund door Robert en Karin. De man is twee meter vier lang, vandaar de naam van het hotel! We krijgen meteen van Karin een drankje van het huis aangeboden. Ons kamernummer is no. 1. We moeten wachten tot twee uur, voordat deze schoon is. Ze zitten deze dag een beetje omhoog met personeel. Er zijn er twee ziek geworden. We nemen dus maar eerst een drankje en een heerlijk bordje erwtensoep. Dat smaakt Later brengen we onze spullen naar onze kamers, kleden ons om en rijden door een dik besneeuwd landschap richting Sourbrodt, waar we een wandeling willen maken naar de bronnen van het riviertje de Rur. We rijden vanaf Rohren richting Kalterherberg, steken eerst de drukke B 258 over en komen langs de Perlenbachermühle, deze weg met een helling en stijgingspercentage van wel 10 % is toch noch redelijk te berijden, maar wel alleen met winterbanden, anders zou het onverantwoord zijn. Zo goed en kwaad als het gaat, zetten we de auto op de parkeerplaats aan de rand van het veen waar onze wandeling begint. Deze tocht kunnen we zoals gepland niet maken. Op sommige plekken

ligt wel 50 tot 60 centimeter sneeuw! Daarom besluiten we een een wandeling langs een langlauf-loipe te maken. Ze geven op voor deze tocht 6 kilometer. Achteraf denken we dat deze wel 8 à 9 kilometer lang was! Tijdens deze tocht blijft het konstant lichtjes sneeuwen. Als we weer in de auto stappen word het al schemerig en eer we bij ons hotel in Rohren terug zijn is het al half zes en inmiddels helemaal donker. Zes uur krijgen we nog een drankje van het huis aangeboden en wordt er door Robert enige zaken verteld omtrent de veiligheid, etenstijden, geldwisselen enz. Om zeven uur gaan we aan tafel. Er word een Oosters buffet geserveerd. De bediening loopt er helemaal in stijl bij, dus ... in oosterse kleding. Na het diner gaan we een poosje naar onze kamer. Tegen elf uur gaan we naar beneden en maken nog een wandeling door het dorpje. Als we weer terug zijn in het hotel en de bar betreden komt ons het geluid van oorverdovende muziek tegemoet. Na een paar drankjes gaan we tegen één uur naar bed.

ZONDAG 30 DECEMBER

Vandaag zijn we om half negen wakker en we zitten om half tien aan het ontbijt, wat hier geserveerd word als een zeer uitgebreid buffet! Vandaag willen we een wandeltocht gaan maken door het Rohrener Wald. Deze wandeltocht kunnen we beginnen vanaf ons hotel. We lopen dan als het ware een rondje van zo'n twaalf kilometer om het plaatje Rohren heen. Eerst dalen we af naar het dal van de Holderbach en zo naar de Rur. Hier moeten we dan weer omhoog klimmen naar ons uitgangspunt. In het begin gaat het nog wel, maar als we dieper het bos ingaan, kunnen we zowat niet meer lopen, zo hoog ligt hier de sneeuw. Daar we een langlauf-loipe volgen, lopen we precies over dat spoor, dat zak je niet zo diep weg in de sneeuw. Op een gegeven moment, als we net aan het uitrusten zijn komt er een duitser aan, die stopt en vertelt ons dat we verkeerd bezig zijn door over de loipe te lopen. Natuurlijk heeft hij gelijk, maar toch! Als we een bordje zien met het

opschrift "Rohren 2 km.", besluiten we de wandeling in te korten. Uiteindelijk hebben we dan volgens ons idee nog zo'n 8 à 9 kilometer gelopen. Als we terug door de straten van Rohren lopen, staan op alle mogelijke en onmogelijke plaatsen auto's geparkeerd! Wat wil namelijk het geval. Bij de Sommer-bobbahn die het plaatje rijk is en midden in het dorpje ligt, is ook een echte skipiste van zo'n 1800 meter lang. Dus bij de geringste sneeuwval komen hier ontzettend veel mensen naar toe om te gaan skiën. Terug in het hotel drinken we eerst wat en gaan dan een poosje liggen. Zoals beloofd bel ik om vier uur naar Marlene om een afspraak te maken. Daar het slecht weer is weet ik nog niet wat ik zal doen! Om half vijf besluit ik toch te gaan, ik zie wel of ik met het eten terug ben. Op weg naar de B 258 rijdt voor me uit een busje met Nederlands kenteken. Deze bezit kennelijk geen winterbanden, wat de bus glijdt van links naar rechts over de weg en komt niet meer vooruit. Op die B 258, een kilometer of vijf voor Monschau staat alles in de Stau, er zit geen beweging meer in. Ik besluit om van deze weg af te gaan en zo via Kalterherberg, Mützenich en Konzen om te rijden naar Simmerath, hetgeen toch wel een half uurtje extra kost aan tijd. Bij Marlene is het gezellig. We nemen koffie met taart en wisselen weer de nodige nieuwtjes uit. Daar ze niet erg lekker is, ze heeft een beetje pijn op haar maag, adviseer ik haar om op tijd naar bed te gaan en eens lekker uit te rusten, dan ga ik op tijd terug naar ons hotel in Rohren. Op de terugweg ga ik bij Mac Donalds langs in Imgenbroich. Met m'n laatste Duitse geld koop ik een Hamburger Royal mit Käse. Half acht ben ik terug in het hotel. Ik bestel een pilsje en vraag of ik nog kan eten. Natuurlijk, geen enkel probleem, dus schuif ik alsnog aan bij Wim en Wouter, die verbaasd opkijken, dat ik al zo vroeg terug ben gekomen uit Simmerath. Vanavond is er een Hollands buffet. Vooraf: kippesoep en erwtensoep. Dan als hoofdgerecht: boe-rekool, worst, snitzels zoveel je opkunt, kalfsvlees, verschillende sauzen, aardappels, spruitjes enz. en als nagerecht: twee soorten overheerlijke ijstaart. Wim en Wouter hebben voor negen uur de kegelbaan afgehuurd, maar nu ik terug ben, verzetten we deze afspraak naar tien uur. Eerst drinken we wat en daarna ga ik een poosje naar bed. Ik zet de wekker op tien voor tien. Na een uur gezellig kegelen, gaan we naar boven, naar de bar, drinken een paar drankjes en dan ga ik

tegen kwart voor één naar bed. Als de jongens later de kamer opkomen hoor ik dat zogauw ben ik in slaap gevallen!

MAANDAG 31 DECEMBER

Tien voor negen worden we wakker en zitten om half tien aan het ontbijt. Vandaag gaan we weer naar huis. Na het ontbijt rekenen we af, zetten onze bagage in de auto en rijden richting Aachen. Als we bij Aachen de Autobahn opdraaien is de sneeuw aan de kant van de weg al veel minder als in de Nordeifel. Bij "Van der Valk hotel Cuyk" stoppen we om wat te eten, Wim neemt een uitsmijter, Wouter en ik nemen gehakt met brood. Wat is dat ongelooflijk lekker! Vier uur rijden we Putten weer in en hebben dan weer een leuk weekend gehad, zo met z'n driën. Als ik later dit verslag schrijf en de wandeltochten via de kaart nog eens naloop, blijkt dat we de tocht door het Rohrener Wald, van afgelopen zondag finaal verkeerd gelopen hebben. Dit komt deels doordat vele wegen niet begaanbaar waren door de zware sneeuwval van de afgelopen dagen en omdat we misschien niet goed op gelet hebben! Maar toch hebben we wel een bijzonder mooie route gelopen.

J.A.C. van Boeijen

WEEKEND IMGENBROICH / NORDEIFEL

WIM VAN AMERONGEN
JAN A.C. VAN BOEIJEN

VAN VRIJDAG 22 T/M MAANDAG 25 NOVEMBER 2002

VRIJDAG 22 NOVEMBER

Het is kwart over acht deze morgen, als Wim bij ons is, want we gaan namelijk een lang weekend met z'n tweeën naar de Nordeifel. We pakken onze spullen, zeggen Gea gedag en vertrekken richting Duitsland. Bij AC restaurant Venray drinken we koffie en nemen er ook een sausijzenbroodje bij. Wij komen zo tegen twaalf uur bij Hotel-Restaurant "Kaisersaal" in Imgenbroich in de Nordeifel aan. Eerst bestellen een kop soep en ook een drankje. Daarna brengen we eerst onze bagage naar kamer nummer drie. Dan rijden we naar Huppenbroich om daar een wandeling te gaan maken! We parkeren de auto bij een kapelletje en lopen door het Tiefenbachtal, komen langs de Olmühle en gaan verder richting Dedenborn. Hier steken we de Rur over. We lopen naar boven, gaan het kleine dorpje door en steken daarna weer de Rur over. Hier moeten we weer stevig aan de klim. (deze tocht begonnen we op zo'n 300 meter hoogte, het diepste punt was ca. 55 meter, dus u hoort het al, er moest stevig geklommen worden!) Via het Brombachtal lopen we weer terug naar Huppenbroich. Terug bij Kaisersaal zien we dat ze pas om vijf uur weer open gaan, dus gaan we eerst naar onze kamer, knappen ons wat op en tegen half zes zitten we aan een drankje. Als we honger krijgen bestellen we iets te eten en daarna gaan we een poosje rusten. Tegen half negen hebben we afgesproken met Marlene bij Eifel-Bistro Jone Bur, dus tien over acht, gaan we ons bed uit, kleden ons aan en lopen er naar toe. Als we net binnen zijn, komt Marlene ook binnen. Ze is alleen, want Helga is ziek, die ligt met griep op bed. Het is bij Jone Bur weer een gezellige boel. Onder het genot van diverse drankjes praten we gezellig bij en horen weer veel nieuwe en ook schokkende dingen. Tegen half twaalf lopen we naar huis en gaan dan lekker naar ons bed

ZATERDAG 23 NOVEMBER

Vandaag willen we na het ontbijt richting Vertbuisson, een gehucht in de buurt van Remourchamps in België, om daar een wandeltocht langs het riviertje de Ninglinspo te gaan

maken. Na het heerlijke ontbijt gaan we eerst even naar de Aldi, we zien daar 17-inch computerschermen staan voor € 139,00. Jan koopt daar voor z'n kleinkinderen een chocoladekerstman. Dan gaan we op weg naar België. Via Kalterherberg rijden we naar Xhoffraix. Hier steken we de grote weg Eupen-Malmedy over. Vervolgens gaan we via Hockay en Spa naar het dorpje La Reid, dat gelegen is tussen Spa en Remourschamps. In La Reid gaan we op de enige kruising links af naar het gehucht Verbuissou. Hier zien we borden met het opschrift "Ninglinspo".

Aan de rand van een weiland zien we een plekje voor onze auto. We pakken onze jassen, hangen onze rugzakken om en beginnen aan één van de mooiste wandelingen, die we de laatste jaren gemaakt hebben! (achteraf gezien) Na aanvankelijk eerst vrij vlakke wegen gaan we al spoedig aan het dalen naar het riviertje de Ninglinspo. We moeten aardig aan het klimmen en dalen en krijgen het best een beetje warm. Op een gegeven moment komen we langs het "Bain de Diane", een fotogeniek plekje, bij de samenvloeiing van de Ruisseau des Blanches Pierres en de Ninglinspo. Diverse malen steken we het laatst genoemde rivier over en jongens, wat is het hier prachtig. Op een gegeven moment moeten we links naar boven aan de klim, naar Roche Crahay, best een aardige klauterpartij. Boven aangekomen lassen we een rustpauze in. Het is hier wel een beetje winderig. Dan weer afdalen naar het vernoemd riviertje en na enige tijd steken we net voor het eind van de route langs de Ninglinspo nog het stroompje de "Ruisseau de Vieux Chera over. Voor ons ligt dan de weg N633 (Remourchamps-Trois-Points). Hier ligt ook een parkeerplaats en er tegenover is een friterie gevestigd. Hier landen we aan, installeren ons op het terras en bestellen une Jupiter Blonde et une Leffe Brun S'il vou Plés en twee bakjes friet. Het is toch heel bijzonder, dat je eind november zonder jas buiten op een terras kunt zitten, in het zonnetje. Als we al dat lekkers op hebben gaan we weer verder. We gaan dierkt weer van de grote weg af en moeten weer stevig aan de klim. (Het hoogste punt ligt op 380 meter, terwijl de N633 op 140 meter ligt) Op een gegeven moment is het best een

beetje spannend, want we zoeken namelijk, na een hoogvlakte, een plek met een rood-witte slagboom, met daarachter een oude grenspaal. Als we die gevonden hebben, weten we dat we goed op de route zitten. Inmiddels is het al een beetje schemerig geworden. Terug bij de auto voelen we best, dat we een inspanning geleverd hebben! Terug in Imgenbroich nemen we natuurlijk eerst een drankje en moeten vertellen, waar we vandaag gelopen hebben. Dan vragen we om de kaart en bestellen iets te eten. Eerst een kippesoep en daarna voor Wim een Steak met champignons en voor Jan een Pfeffersteak. Heerlijk toch! Daarna gaat Jan een paar uur naar bed, daar hij de hele dag al veel last heeft van z'n allergie. Kwart voor tien komt hij zijn bed weer uit en dan gaan ze naar beneden om nog een drankje te nemen. Half twaalf gaan ze weer naar boven. Wim kijkt naar televisie en Jan werkt z'n verslag bij.

ZONDAG 24 NOVEMBER

Negen uur zitten we aan het ontbijt. Als mevrouw Becker (bazin van Hotel-Restaurant "Kaisersaal") komt vragen of we koffie of thee willen, informeerd ze gelijk hoe het vandaag met m'n allergie gesteld is! Tijdens het ontbijt overleggen we wat we vandaag zullen doen, blijven we nog een dag, of gaan we terug naar huis. We besluiten tot het laatste. Dus vragen we om de rekening, betalen die en pakken onze spullen weer in. Daarna zetten we de tassen in de auto, zeggen de familie Becker gedag en rijden richting Eupen. Eerst gaan we een stukje binnen door via Henri-Chapelle en dan naar Margraten. In Maastricht gaan we de A2 op, tot aan Heythuizen. Hier slaan we af naar de Napoleonsweg, die van Roermond naar Venlo loopt. Vervolgens de A73 op richting Nijmegen. Dan de A50 en bij Doorwerth gaan we de snelweg af en via Renkum naar Wageningen. Hier moeten we een stukje omrijden, want ze zijn hier aan de weg aan het werk. Net voor Ede tanken we bij BP. Als we op het viaduct over de A12 bij Ede rijden, komt Wim tot ontdekking dat hij één van z'n pasje bij de benzinepomp heeft laten liggen. Dus rijden we een stukje door, keren en gaan terug! Dat valt niet mee, want er staat aan allebei kanten van en naar Ede een beste file. Maar goed, we hebben alle tijd en als we het pasje opgehaald hebben, vervolgen we onze reis en zijn tegen kwart over vier weer

WEEKEND MÜTZENICH / NORDEIFEL

WIM VAN AMERONGEN
JAN A.C. VAN BOEIJEN

VAN ZATERDAG 5 T/M DINSDAG 8 JULI 2003

ZATERDAG 5 JULI

Het is half acht, als ik bij Wim met de auto voor rij, we gaan namelijk een weekend met z'n drieën naar de Nordeifel. We zetten Wim z'n spullen in de auto, halen Wouter op aan de Korenlaan en vertrekken richting Duitsland. Bij AC restaurant Venray drinken we koffie en Wim en Wouter nemen er ook een sausijzenbroodje bij. Wij komen zo tegen twaalf uur bij Venngasthof "Zur Buche" in Mützenich in de Nordeifel aan. Eerst bestellen een kop soep en een drankje. Daar het buiten steeds een beetje regent en het ook nog fris is, besluiten we niet te gaan wandelen, maar brengen eerst onze bagage naar onze kamer (nummer één) en gaan dan lekker een poos naar ons bed.

ZONDAG 6 JULI

Jan is om half acht uit z'n bed en is zo ziek als een hond, misselijk, pijn in z'n maag en in zijn hoofd. Later moet hij verschillende keren overgeven en duikt maar weer het bed in. Tegen twaalf uur komt hij het bed uit en wel een beetje gammel besluiten we om toch maar een tochtje te gaan maken. We rijden via Eupen naar Baraque Michel en trekken van hier uit het Fagne Wallonië in. Dit is de route naar Herzogenhügel, maar zo ver willen we niet lopen vandaag! Bij een bruggetje over het riviertje de Hill, pauzeren we een poosje. Daarna trekken we het bruggetje over, want we willen niet dezelfde weg terug lopen. Achteraf valt dat weer een beetje tegen, we moeten namelijk helemaal om het Waalse veen lopen. We komen ook langs de Botrange. Hier beklimmen we de Baltius heuvel. Dit kunstmatig aangelegde heuveltje rijkt precies tot 700 meter boven N.A.P. Dan weer verder. Vooral het laatste stuk tot aan Baraque Michel valt ons zwaar tegen, we zijn dan ook pas kwart over zes bij de auto en hebben er een tocht van pak em beet 20 kilometer er op zitten. Op de parkeerplaats bij de auto kopen we eerst wat drinken en Wim en Wouter delen een emmertje friet. Terug bij Manni zitten we nog even op het terras, maar het wordt snel te koud om buiten te zitten. We nemen een heerlijk kopje Rindfleischsuppe en

Wim en Wouter bestellen een Steak met pepersaus. Jan doet het wat rustiger aan en neemt een Puterschnitzel met aardappelkroketten. De saus schraapt hij er zo veel mogelijk af, maar waar is waar, het eten bij Manni smaakt weer voortreffelijk. Daarna bekijken we even de foto's die Jan vandaag gemaakt heeft, er zitten hele mooie bij, die weer te gebruiken zijn in een verslag of zo iets. Als Wim en Wouter na het eten een eindje lopen zijn, kan Jan mooi zijn verslag bijwerken.

MAANDAG 7 JULI

We hebben met Manni afgesproken om negen uur te ontbijten en als we klaar zijn rekenen we af en rijden via Eupen via de snelweg naar Maastricht. Net voor Maastricht gaan we bij Haccourt de weg af en via ... en de Hallembaye rijden we naar Belgisch Lanaye bij Maasticht, want we gaan een poosje bij de Koning Albert-sluizen kijken. Eerst voordat we afdalen naar de Maas stoppen we nij een paar grotten waar je zo vrij in kunt lopen en via een gangenstelsel er iets verder weer uit kunt. Dan naar de sluis. We zien schepen tot wel 600 ton die hier geschut worden. Het niveauverschil van het water voor en achter de sluis bedraagt wel meer dan 10 meter. Vervolgens rijden we verder en gaan dan naar Arcen, hier varen we over en aan de overkant in Broekhuizen pikken we een terrasje aan het water. Zo tegen vier uur rijden we richting Putten, waar we eerst de auto bij Jan neerzetten en als Wim eindelijk gepind heeft, besluiten we het gezellige weekend met een heerlijk etentje bij Chinees Restaurant Azië.

WEEKEND MÜTZENICH / NORDEIFEL

JAN A.C. VAN BOEIJEN
WIM VAN AMERONGEN

VAN VRIJDAG 24 T/M ZONDAG 26 OKTOBER 2003

VRIJDAG 24 OKTOBER

Half negen deze morgen is Wim hier, want we gaan een weekend met z'n tweeën naar Mützenich. Het dorpje ligt in de Nordeifel, aan de rand van de Hoge Venen, vlak bij Monschau. Maar eerst rijden we langs Garage Mulder, want Jan moet nog naar winterbanden informeren. Met een tien minuten zijn we daar klaar en dan gaan we op weg. Van Otterlo tot voorbij Arnhem rijden we in een heuse sneeuwbus, het is helemaal wit overal. Als we een uur of anderhalf gereden hebben stoppen we bij AC-restaurant "De Romijnse Put" in Venray. We nemen daar koffie en een lekker saucijzenbroodje erbij. Dan weer verder. De volgende stop is bij Parkplatz Rurau, een kilometer of twintig voor Aachen, een prachtige parkeerplaats met veel groen, rondom banken en een klein restaurant. Half twaalf rijden we bij Zur Buche de dam op en wat staat er op een bord bij de trap; Heute geöffnet ab 16.00. We lopen toch de trap op en wat denk je, Manni komt aan de deur, had ons al aan zien komen. Hij is net terug van een weekend uit Polen en moet dus nog inkopen doen en gaat daarom pas om vier uur open. Voor ons geen probleem, we willen toch gaan wandelen. We krijgen de sleutel van kamer vier, zetten onze tassen daar neer en rijden richting Kaltherherberg en net voorbij Leyloch, na een paar scherpe bochten, parkeren we de auto en lopen naar het Kreuz im Venn. Vanaf dat punt kun je schitterend over de omgeving kijken, we zoeken namelijk een hoge boom, die je op heel veel plekken kunt zien en bijna overal bovenuit torent. Die boom houdt ons al langer bezig en nu willen we hem eindelijk wel eens opzoeken. Als we bij het Kreuz im Venn naar boven geklommen zijn hebben we de boom prachtig in zicht, we bepalen ongeveer de richting en gaan terug naar de auto om deze boom op te zoeken. We rijden eerst weer terug richting Mützenich, gaan bij het Wolterkreuz linksaf, richting Platte Venn, maar als we bij enkele Vennboerderijen gekomen zijn, kunnen we daar niet verder. Dan rijden we naar de weg Monschau - Eupen, rijden vervolgens de eerste parkeerplaats aan de linkerkant van de weg op en parkeren hier de auto. We

lopen een grintweg op die richting Herzogenhügel gaat en gaan vervolgens de eerste weg links, een avontuurlijk pad op. Na een poosje komen we bij een afrastering en hier gaan we rechts en dan op een splitsing waar een jachthut staat links. Na een tijdje komen we weer op de weg naar Herzogenhügel, gaan na een aantal kilometers de eerste weg links en komen langs een voederplaats voor dieren. Hier moeten we wat omhoog klimmen. Als we nog een stukje doorlopen krijgen we de gewraakte boom ineens in zicht. Nu kunnen we weer de richting bepalen. Na nog wat speurwerk en weer een stukje verder lopen, zien we hem weer voor ons. Op een plek genaamd Hahnheister vinden we de boom, hij staat vlak bij de rand van een stuk veen, tussen lage begroeiing en torent echt overal boven uit! In de buurt staat ook een jachthut op palen, er loopt een stalen trap naar boven en vanaf daar heb je een geweldig uitzicht, zowel op de boom als op de omgeving. In de verte zien we het Kreuz im Venn liggen, wel lager als we oorspronkelijk dachten. Natuurlijk moeten we de boom ook van dichtbij bekijken en worstelen ons door de lage struiken er naar toe. Als we uitgekeken zijn lopen we weer verder en via een andere weg dan op de heenweg komen we weer bij de afrastering van straks, maar nu vanaf de andere kant. Een twintig minuten later staan we weer bij de auto. Half vijf zijn we terug bij Zur Buche, nemen eerst een soepje en gaan dan een uurtje naar bed. 's Avonds eten we allebei een Schnitzel, Wim met champignonsaus en ik met pepersaus. Dan vervoegen we ons, na herhaaldelijk gevraagd en geroepen te zijn door Elizabeth, de zuster van Marlene, aan de bar. We maken daar kennis met de nieuwe vriendin van Manfred. Na een gezellige avond gaan we tegen half twaalf naar bed.

ZATERDAG 25 OKTOBER

Kwart over negen zitten we aan het ontbijt vanmorgen, we zijn tamelijk vroeg, want vandaag moeten (nee willen) we een uurtje rijden om een wandeltocht te gaan maken in de omgeving van Remourchamps en wel naar

Eenzame hoge boom in desolaat landschap

Vennghasthof "Zur Buche"

de Chantoires. Dit zijn zogenaamde verdwijngaten, waar ettelijke riviertjes ondergronds verdwijnen en na verloop van tijd samenkomen en zo het riviertje de Rubicon vormen die door de grotten van Remourchamps stroomt. Dit natuurfenomeen ligt hier in de omgeving en we starten dan onze tocht in het dorpje Deigné. Om zo kwart over tien vertrekken we en via Kaltherherberg, Jalhay, en Spa rijden we richting Remourchamps. Om deze hele wandeling te beschrijven zou te ver voeren (zie voor bijzonderheden de uitgebreide routebeschrijving), maar een paar woorden wil ik er wel aan wijden. Voorwaar toch een mooie tocht, en als je nog nooit een Chantoire gezien hebt zeker een belevenis, in het bijzonder de Chantoire Trou du Moulin (Gat van de molen), die moet je gaan bekijken. Vanuit Remourchamps rijden we naar het dorpje Deigné, parkeren daar de auto achter een oude bron, die midden in het dorpje staat en lopen deze tocht, waar in de beschrijving staat dat hij negen kilometer lang is, maar dat klopt denk ik niet, hij is langer, volgens ons wel zo'n twaalf á dertien kilometer. Onderweg bij camping Le Moulin du Rouge bevindt zich die Chantoire Trou du Moulin. Hier eten we en drinken we wat van de zelf meegenomen etenswaren. Terug naar Mützenich rijden we over Hockay, Xoffraix, Oviat en Sourbrodt. Als we tegen vijven weer thuis zijn is het bijna donker. Eerst nemen we wat te drinken en een kopje soep. Na een poosje gerust te hebben, gaan we eerst eten. 's Avonds doen Wim en ik een spelletje met dobbelstenen. Wie heeft er gewonnen? Tegen elf uur (de klok staat op tien uur, want die wordt deze nacht een uur terug gezet) gaan we naar bed.

ZONDAG 26 OKTOBER

Half negen zijn we vanmorgen ons bed uit en negen uur zitten we aan het ontbijt. Vandaag gaan we weer terug naar Nederland. Als we afgerekend hebben zeggen we Manfred gedag en rijden naar Eupen. Daar steken we de E 25 over en rijden richting Lontzen. Net voor de Amerikaanse begraafplaats Henri Chapelle, gaan we links af een stijl weggetje naar beneden en komen uit in het gehucht La Clouse. Hier aan de voet van de Berven ontspringt de Berwine, een klein riviertje, met een gemiddeld debiet van duizend liter per seconde. Dit riviertje is één van de

drie Voer-riviertjes die later in de Maas stromen (de andere zijn de Gulp en de Voer). Op een gegeven moment zien we het beekje, meer is het nog niet, stromen. We rijden ook langs de Abdij Val de Dieu, een soort bedevaartsplaats, hetgeen erg mooi verscholen ligt in een dal. Het plaatsje Aubel, waar we later doorheen komen is een leuk dorpje, vandaag is er markt en dus is het er erg druk. Later steken we de Berwine noch een keer over, dan is het riviertje aanmerkelijk groter geworden. Dan zien we een bord La Planck/Maastricht en die richting gaan we op en zo over Sibbe naar Valkenburg. Even aan Wim Hotel Vroenhof in Valkenburg-Houthem laten zien, wie weet is dat iets om een keer met z'n zessen heen te gaan. Wim oppert het idee om bij De Schaepkens koffie te gaan drinken, maar als we langs het oude stationnetje van Valkenburg rijden, staat hier alles vol geparkeerd. Wat wil namelijk het geval. Het miljoenenlijntje Valkenburg - Aachen bestaat zoveel jaar en dus hebben ze een heuse stoomlokomotief met daarachter een aantal ouderwetse wagons opgetrommeld. Het ziet er zwart van de mensen. Bij de Schaepkens is dus geen parkeerruimte, dus rijden we maar door en stoppen dan bij Motel Van der Valk in Urmond. Wat een grote tent is dat. Als we er koffie gedronken hebben zetten we onze reis voort en gaan over Eindhoven, 's-Hertogenbosch via de A59/A50 naar Wageningen. Na wat omwegen (er is hier een marathon aan de gang) komen we terecht bij de Blauwe Kamer, een natuurgebied van "Het Utrechts Landschap". Hier lopen we een tochtje van een half uurtje. Het heeft een half uurtje ontzettend geregend, dus is het wel erg drassig op sommige plekken, maar het uitzicht op de Rijn en de Grebbeberg is er magnefiek. In dit gebied staat ook een restaurant, daar kunnen we wel een keer heen gaan met de dames oppert Wim. Dan gaan we eerst lopen en vervolgens daar erwtensoep eten, lijkt ons erg leuk! Dan terug naar Putten, naar Chinees Restaurant Azië. De bediening duurt hier vanmiddag een beetje lang (ze hebben die dag een nieuwe computer gekregen), maar de Chinese rijsttafel smaakt echt voortreffelijk. Na het eten zet Wim mij thuis af en 's avonds komt hij met Ria nog een poosje buurten en zetten we gelijk de foto's die hij in die drie dagen gemaakt heeft over in mijn computer, dan kunnen er een paar in dit verslag geplaatst worden, dat is wel zo levendig!

WEEKEND HÖFEN / NORDEIFEL

JAN & GEA VAN BOEIJEN
WOUTER & TINEKE GIFT
BIANCA & KARIN

ZATERDAG 22 EN ZONDAG 23 NOVEMBER 2003

ZATERDAG 22 NOVEMBER

Het is nog een klein beetje schemerig als we (Jan, Gea & Karin) de parkeerplaats bij de Nieuwe Kerk, in Putten oprijden. Hier hebben we afgesproken met Wouter, Tineke & Bianca. We gaan namelijk een kort weekendje weg richting Maastricht en vandaar gaan we door naar Höfen, een klein dorpje vlakbij Monschau in de Nordeifel. De familie Grift is eerst Matscho, de hond wegbrengen naar Peter & Klaasje, daar logeert hij twee dagen. Klokslag kwart over acht rijden ze de parkeerplaats op. Nadat we elkaar begroet te hebben, gaan we op weg. Eerst is het nog droog, maar als we in de buurt van Nijmegen rijden hebben we toch ook tamelijk veel regen. Onderweg stoppen we bij AC-Restaurant "De Wuust bij Venray. Hier drinken we koffie en sommigen nemen er een lekker saucijzenbroodje bij. Na het tweede kopje koffie (gratis) gaan we verder en tegen elf uur zijn we in Maastricht. We parkeren de auto op een parkeerplaats aan de Maasboulevard, dan hoeven we niet helemaal het centrum door te rijden en zijn dan na een stukje lopen betrekkelijk snel in de stad. Bij "Het Klaoske" aan het Onze Lieve Vrouwenplein drinken we alweer koffie, maar nu met een stuk warm appel gebak erbij. Het is heel bijzonder, dit appelgebak, er zit namelijk slagroom op en warme vanillesaus en een bolletje zacht roomijs. Erg lekker! Dan gaan we de stad in, de dames willen natuurlijk winkelen en Wouter en Jan gaan de oude stadswallen van Maastricht bezoeken. Als we eerst wat rondgeslenterd hebben gaan we bij "Au Mouton Blanche", een bruin café, een biertje drinken. Als we een poosje aan een tafeltje zitten, komen er twee dames naar ons toe en vragen of ze bij ons plaats mogen nemen. We raken in een geanimeerd gesprek en ze vertellen ons, dat ze uit de buurt van Keulen komen en een weekendje in Maasticht zijn. Ze vragen ons of ze hier lekker bier schenken en wat er zoal op de menukaart staat. We leggen dat hun uit en bestellen dan zelf een broodje warm vlees met Cheddarkaas. Na een tijdje rekenen we af en gaan richting stadswallen. Die zijn helemaal gerestaureerd en daar kun je dan gedeeltelijk over heen lopen. Vervolgens komen we door een park, waar het

riviertje de Jeker doorstroomt. De bedding van dit tamelijk wilde riviertje zijn ze helemaal aan het opknappen en gedeeltelijk te verleggen, om overstromingen in de toekomst te voorkomen. Die werkzaamheden moeten medio 2004 afgerond zijn. Je ziet in de Maastrichtse binnenstad heel veel panden van de UN (Universiteit Maastricht), een echte universiteitsstad dus. Terug in het centrum zijn we nog veel te vroeg om naar de auto te gaan, daar hebben we pas om vier uur afgesproken, dus lopen we eerst nog wat rond. Tegenover het Vrijthof staat een prachtige gotische kerk, maar dat is even slikken, weet je wat daar in gevestigd is, een fietsenstalling. Als je het niet zelf gezien hebt, zou je het onmogelijk geloven, te gek voor woorden. Dan gaan we weer naar de zelfde kroeg, waar het nu veel drukker geworden is. Na een poosje hier doorgebracht te hebben en ook nog iets gedronken te hebben, besluiten we op te stappen. We gaan eerst even op de brug over de Maas kijken en lopen dan naar de auto. De dames zijn er nog niet. Als die na een klein poosje wachten ook gearriveerd zijn gaan we op weg naar Höfen. Op de Kennedybrug waar we overheen rijden, zie je aan de rechterkant eerst het provinciehuis liggen en dan kom je langs de Mecc. Dan gaan we de A2 op richting Luik en daar aangekomen moet je goeg oppassen, van hier moeten we de E42 op richting Aachen. Na een tiental kilometers nemen we de afslag Eupen, we rijden eerst door het industriegebied en vervolgens langs het centrum en komen dan op de weg op naar Monschau. Deze weg is al sinds mensenheugenis voorzien van een miezerabel wegdek, vol met gaten en kuilen. We komen door Mützenich en net voor Monschau gaan we de B152 op richting Höfen. Van hier zijn we betrekkelijk snel in Höfen en hebben Sporthotel Prümmer al gauw gevonden. We parkeren onze auto's en lopen naar binnen. In de gelagkamer/restaurant bevindt zich een bar, waar enkele mensen aan zitten. Wij melden ons en kunnen gelijk de sleutel van onze kamers krijgen, maar dat komt later zeggen we. Eerst willen we wat drinken en zetten ons aan de Theke (bar). Warsteiner schenken ze hier en in flinke grote glazen, maar we gaan snel over op kleinere, dat drinkt veel lekkerder, toch. Als we daarna

onze koffers naar boven, naar onze slaapkamers gebracht hebben, knappen we ons wat op en gaan daarna aan tafel, want we hebben toch wel trek gekregen van dat slenteren in Maastricht. Bij allen menu's die ze hier serveren, krijg je vooraf eerst soep. We bestellen allemaal Schnitzel. De ene neemt Wienerschnitzel, de volgende Rahmschnitzel, terwijl Wouter en Jan Herrenschnitzel nemen. Als we daarna nog een poosje natafelen gaat Jan op een gegeven moment vast naar boven, die is ontzettend moe en nog snip verkouden op de koop toe.

ZONDAG 23 NOVEMBER

Negen uur zitten we deze morgen aan het ontbijt, het welk zeer uitgebreid is, met veel soorten vleeswaren, een glas Jus 'd Orange en een gekookt ei. Mevrouw Ignaz (als dit tenminste de eigenaresse is) komt diverse keren vragen of er van alles voldoende is. Als we het ontbijt op hebben willen we afrekenen, maar pinnen kunnen we hier niet,

Eenzame boom in desolaat landschap

met een creditcard betalen gaat ook niet, dus lopen Tineke en Jan naar een betaalautomaat om daar geld uit de muur te trekken. Als we daarna betaald hebben, pakken onze tassen en gaan naar de auto. Tineke en Jan hebben toen ze op weg waren naar de geldautomaat een volgens hen nog aardig hotelletje gezien, Hotel "Zur Post", ook hier in Höfen, een stukje terug richting Monschau. Het geheel ziet er zeer verzorgd uit. Er is een ruime parkeerplaats bij. Ook ze hebben een uitgebreide menukaart, waarbij je bij elk gerecht kunt kiezen uit; gekookte of gebakken aardappelen, friet, rösti of rijst. Toch veel keuze, niet? Je kunt daar ook pinnen en met je creditcard betalen. Na hier gestopt te zijn halen Gea en Wouter hier een folder. Het

enige minpuntje is volgens ons dat ze geen toilet op de kamers hebben, maar weer wel een douche. Dan gaan we via Perlenbachermühle richting Kalterherberg. Hier moeten we voor Wim bij "Hotel Hirsch" een foldertje meenemen, dus Gea en Wouter weer naar binnen. Als we dat gedaan hebben rijden we naar de parkeerplaats vlak bij een kappelletje aan het riviertje de Rur. Na onze bergschoenen aangetrokken te hebben (Bianca heeft van die hele mooie) lopen we naar "Kreuz im Venn". Op de parkeerplaats staat een houten bord met het opschrift Kreuz im Venn, die richting gaan we dus op. Na 250 meter draait de weg naar rechts en steken we via een brug met ijzeren leuning het veenspoorlijntje (Vennbahn, is inmiddels failliet) over. Direkt over de brug, bij een splitsing gaan we rechtdoor en nemen dus het pad links. Na 80 meter komen we aan bij een roodwit geverfde slagboom. We staan hier voor de Duits Belgische grens, maar mogen rustig oversteken, tenminste als we ons paspoort bij ons hebben. Rechts zien we een grenssteen met nummer 675. Het bos waar we ons nu bevinden is het "Stellerholz". Reeds na 200 meter komen we bij een kruisput van boswegen en hier gaan we rechts, bergop. De weg splits zich op een gegeven moment en wij moeten hier rechts aanhouden en nog steeds stevig berop. Na een gegeven moment komen we bij een geweldig hooguitstekend stuk rotsblok, de "Richelsley". In de rots heeft men een grot gemaakt en daarin een Mariabeeld geplaatst. Bovenop de rots staat een van ijzeren balken gemaakt kruis, het zogenaamde "Kreuz im Venn". We lopen om de Richelsley heen en dan klimmen Bianca, Karin, Wouter en Jan naar boven. Tineke en Gea schuilen onder een rots, want het regent inmiddels al een heel tijdje en dat is niet prettig. Boven heb je wel een prachtig uitzicht over de omgeving en in de verte zie je Mützenich en daar links van het prachtige Brackvenn liggen, waar ook een eenzame boom staat, die je hier op heel veel plekken hier kunt zien en overal bovenuit torent. Graag zouden we naar deze boom lopen, maar het weer is zo slecht, daar is nu geen lol aan, dus gaan we maar snel terug naar de auto. In Mützenich rijden we eerst langs "Zur Buche", daar staat geen enkele auto op de parkeerplaats, dus gaan we verder en rijden zo langs Ternell naar Monschau. Via wat omzwervingen komen we terecht in Epen / Zuid-Limburg, bij het bekende rugzakhotel "De Smidse". Daar drinken we iets en nemen Kris-

toffelvlaai erbij, die is zo lekker! Tijdens de koffie opperen Bianca en Karin het idee om over Valkenburg te rijden en daar een poosje rond te kijken.

Sporthotel "Prümmer"

Zo gezegd, zo gedaan. Via de Gulpenerberg rijden we naar Valkenburg en parkeren de auto op het parkeerdek van een supermarkt aan de Walramstraat. Wat is het verschrikkelijk druk in het stadje. Het lijkt wel kermis. Dat komt doordat vanaf 21 november de kerstmarkten in de grotten weer van start gegaan zijn. Heel veel Engelsen zijn hier naar toe gekomen. Je hoort bijna niets anders dan engels praten. Op een terras bij de Grendelpoort drinken we wat en kijken naar de menigte die voorbij schuift. Tegen kwart voor vijf rijden we Valkenburg uit en toeren richting Veluwe. Bij Grathem gaan we de A2 af en rijden via de Napoleonsweg naar Venlo. Dan vervolgens over de A73 naar Nijmegen en zo de A50 op. We gaan over Wageningen naar Ede, want we willen bij het Pakhuis in Veenendaal eten. Daar is het tamelijk rustig en dus worden we snel geholpen.

WEEKEND MÜTZENICH / NORDEIFEL

JAN A.C. VAN BOEIJEN
WIM VAN AMERONGEN
WOUTER GRIFT

VRIJDAG 19 EN ZATERDAG 20 MAART 2004

VRIJDAG 19 MAART

Nadat Wouter eerst Wim opgehaald heeft, zijn ze om klokslag acht uur aan de Kerkstraat. We gaan vandaag met z 'n drieën voor een lang weekend naar de Nordeifel. Waar we gaan overnachten weten we nog niet, dat zien we wel als we daar zijn. Het weer ziet er niet al te slecht uit, ondanks de slechte vooruitzichten, af en toe schijnt de zon en ... het is droog. Bij AC Restaurant "De Romeinse Put " in Venray stoppen we om een kopje offie te drinken en nemen er een lekker sausijzenbroodje bij. Als we een tijdje later door Konzen komen, gaan we even langs bij Marlene om gedag te zeggen. Als we een poosje later in de auto zitten, weten we weer het laatste nieuws, b.v. dat Manni niet meer in der Buche zit. De Belastingdienst heeft er beslag op laten leggen en nu woont hij ergens anders in Mützenich en trekt van Sociale Zaken. Wel erg spijtig voor hem. Er zit nu een nieuwe eigenaresse in, een dochter van een drankengroothandel uit Konzen en het schijnt een zuster te zijn van de eigenaar van Hotel Jägersruh. Ze heet Angelika en runt Venngasthof "Zur Buche " samen met haar vriend, Harald Wust. We besluiten om er een kijkje te gaan nemen, we gunnen ze het voordeel van de twijfel. Gelijk als we er aankomen zien we dat er hier wel het één en ander veranderd is, overal staan bloemen en de rommel om het huis is zo veel mogelijk opgeruimd! Als we binnen komen bestellen we eerst wat te drinken en nemen dan alledrie een uitsmijter ham. Heel erg lekker! We vragen of de driepersoonskamer vrij is en ja, dat lukt! Dan trekken we onze wandelkleden aan en pakken vervolgens de auto en rijden naar Kreuz im Venn. We lopen naar het kruis en klimmen er naar boven. Hier wijzen we Wouter in de verte een eenzame boom aan, die overal bovenuit torent en waar we zo dadelijk naar toe gaan lopen. Eerst gaan we weer terug naar de auto en rijden terug naar Mützenich en gaan vervolgens de weg op richting Ternell. Op de eerste parkeerplaats aan de linkerkant van de weg, bij het Brackvenn, parkeren we de auto en lopen in een drie kwartier naar die eenzame boom die we straks gezien hebben. Daar aangekomen pauzeren we, kijken we wat rond, zien heel in de verte beneden ons Kreuz im Venn liggen, maken ook nog een paar foto 's en lopen weer terug naar de auto. Het wordt steeds donkerder en er staat bijna een volle storm, de wolken jagen langs de lucht. Terug in Gasthof "Zur Buche "nemen we eerst een lekker pilsje en bestellen dan wat te eten. Ze hebben er een andere kaart gekregen en deze is ook uitgebreider dan bij Manni. 's Avonds zitten Wim en Wouter gezellig aan de bar, terwijl ik op m 'n laptop een verslag schrijf. Na een gezellige dag, waarin we veel nieuwtjes gehoord hebben, gaan we voldaan naar bed.

ZATERDAG 20 MAART

Negen uur zitten we vanmorgen aan een rijk gevulde ontbijttafel, met o.a. eieren, jus d 'orange en bekertjes yoghurt. We laten het ons goed smaken en overleggen daarna wat we gaan doen. Het regent buiten en de vooruitzichten zijn zeker niet best. Ze voorspellen veel regen en harde wind en voor zondag zelfs sneeuw! Dus besluiten we, wat we thuis al afgesproken hadden, na één nachtje terug naar huis te gaan. Voordat we afrekenen rijden we eerst nog even naar Imgenbroich en kijken even rond bij de Aldi en Victor, vervolgens rijden we via Eupen terug naar Nederland en gaan bij De Planck de grens over. Bij AC Weert stoppen we om wat te drinken en nemen er een broodje bal, die is maar matig van smaak! Via Ouderijn bij Utrecht rijden we naar Breukelen, want Wim en Wouter willen een kijkje nemen bij "Peugeot Experiens ", waar alle modellen en mogelijke kleurstellingen van Peugeot te vinden zijn. We komen er aan om tien voor vier, maar helaas ze gaan om vier uur al dicht, wat ik al voorspeld had, maar ze wilden mij niet geloven. Maar allé, we kunnen nog vlug even naar binnen en daar zien we de brandnieuwe Peugeot 407, een mooie auto, maar weer erg laag. Als we weer buiten staan loeit de storm om het gebouw. In de auto besluiten we nog even langs Paleis Soestdijk te rijden, zaterdagmorgen is n.l. om zes uur 's morgens H.K.H. Prinses Juliana op een leeftijd van vier en negentig jaar overleden. Maar in Soestdijk is alles afgesloten met dranghekken. Dan maar naar Putten en bij Chinees Indisch Restaurant "Jasmin Garden " besluiten we ons toch wel korte weekend met een lekkere maaltijd en zijn zo tegen half acht thuis.

AC Restaurant "De Romijnse Put" / Venray

Langs het Brackvenn, op weg naar "Eenzame boom"

Ontbijt bij "Zur Buche"

Een nieuw fenomeen in der Buchel!

WEEKEND MÜTZENICH / NORDEIFEL

JAN A.C. VAN BOEIJEN
WIMVAN AMERONGEN
WOUTER GRIFT

ZATERDAG 7 T/M MAANDAG 9 AUGUSTUS 2004

ZATERDAG 7 AUGUSTUS

Half acht rijden we, we dat zijn Wim, Wouter en Jan voor een weekend naar Mutzenich in de Nordeifel. Het is nu nog negentien graden en een beetje nevelig. We gaan via de A73 richting Venlo en bij Schwanehaus de grens over. Net een klein eindje Duitsland in op de A 61 staat er een busje met een bord "STAU". Even verderop is er een enorme ravage op de weg. Een oplegger met hierop een grote kraan is met z'n giek tegen een viaduct gereden of is door één of andere oorzaak omgevallen en heeft gedeeltelijk de weg versperd! Daar het niet zo druk is op de weg zijn we dit obstakel toch wel gauw voorbij. Half elf zijn we in der Buche. Harold Wust, de vriend van Angelika staat achter de bar. We bestellen wat te drinken en als we vragen of er nog kamers vrij zijn zegt hij "NEIN" en verder geen woord. Na een poosje komt Angelika zelf binnen. Zij begroet ons hartelijk en biedt gelijk aan om elders een kamer voor ons te regelen. In Mutzenich is een Concours Hippique en in Konzen wordt een marathon gehouden, dus in de wijde omtrek zitten alle hotels, pensions en dergelijke vol, dus valt het niet mee om een kamer te organiseren. Uiteindelijk lukt het bij Zum Stehling, daar hebben ze nog net één Dreibettzimmer vrij, die we dan ook gelijk reserveren. Nadat we onze spullen erheen gebracht hebben rijden we naar Ternell en parkeren hier onze auto. Op het terras bestellen we een hapje en een drankje en lopen vervolgens achteruit richting riviertje

der Hille. (Helle op z'n Frans) Om in het dal van dit

riviertje te geraken moeten we stevig afdalen. Beneden aangekomen gaan we rechts af en lopen via de rechteroever stroomafwaarts! Na een tijdje komen we bij een stuw in de Hill en pauzeren hier een poosje en verorberen onze meegenomen proviand. Dan gaat het weer verder en na ca. een kilometer houden we rechts aan en moeten aan de klim om uit het dal te komen. Boven aangekomen steken we de weg Eupen - Monschau over en gaan dan na ca. een kilometer via een zeer stijl

pad naar beneden en komen zo uit bij een uitloper van het stuwmeer van Eupen, waar het riviertje de Getzbach in uitmondt. In een Blockhütte pauzeren we even en lopen dan langs de linkeroever van de Getzbach richting Ternell. Na een tijdje steken we bij een romantisch bruggetje het riviertje over en moeten dan stevig aan de klim om uit dit dal te klimmen. Nadat we een asfaltweg overgestoken zijn en via een bospad nog meer omhoog geklommen zijn zien we in de verte Ternell al weer liggen. Terug in der Buche nestelen we ons op het terras en bestellen meteen een glaasje bier. Ongelofelijk, wat is dat lekker na zo'n inspannende tocht. We zijn alles bij elkaar wel een uur of vier onderweg geweest! Een heel poosje later vragen we de menukaart en bestellen alle drie een Pfeffersteack en na dit heerlijke gerecht ook nog een ijsje. Dan wil Wim graag naar huis en tegen negen uur rijden we naar onze kamer bij Zum Stehling. Op onze kamer aangekomen wil Wim weer naar beneden, maar nu hebben we geen zin meer, dan hadden we net zo goed in der Buche kunnen blijven. Middenin de nacht worden we wakker van een geweldig

onweer! Het bliksemt en het knettert door de lucht en het hoost dat het een lieve lust is. Op een gegeven moment zakt de bui weer af, de atmosfeer wordt weer rustiger en slapen we weer in. De volgende morgen horen we dat het bij Zur Buche ingeslagen is op de installatie van Deutsche Telekom en ze de telefoon die hele dag niet gebruiken kunnen.

* * * * *

ZONDAG 8 AUGUSTUS

Jan is om half zes uit z'n bed en kan nu mooi zijn verslag bij werken. Tegen half zeven duikt hij nog een poosje zijn

bed in. Half negen zitten we aan het ontbijt. (Ze hebben een ontbijtbuffet bij Zum Stehling) Na het ontbijt rekenen we af, (een Dreibettzimmer mit Frühstück € 70,00) pakken onze spullen en brengen deze in der Buche. Dan gaan we op weg naar Verbuisson en klein dorpje, een kilometer of vijftien voorbij Spa in België. Als we Spa doorgereden zijn komen we in het dorpje La Reid en hier staat links een bord richting Verbuisson en ook een bord met hierop "Ninglinspo". Dit is een riviertje waar we een wandeltocht gaan maken. Bij een paar huizen parkeren we de auto in de schaduw en na onze rugzak zakken omgehangen te hebben, gaan we weg. Eerst lopen we tussen weilanden door maar allengs gaan we langs bossen en dalen af naar de Ninglinspo een onstuimig riviertje met een enorm verval. De bedding is bezaaid met rotsblokken. Het riviertje steken we diverse malen over via bruggetjes, gemaakt van opgezaagde boomstammen. Het water heeft in de loop der eeuwen prachtige uitslijpingen gemaakt in rivier-

Het is na de hoosbui van afgelopen nacht op sommige plekken nog spiegelglad. Na een tijdje moeten we links aan de klim om naar een heuvelrug te klauteren. Op het hoogste punt van deze rots (Roche Crahay), we zitten hier op zo'n vierhonderd en dertig meter, drinken en eten we wat en dalen vervolgens weer af naar de Ninglinspo. Na weer een poosje komen we uit in Aywaille aan de Amblève. Op het terras van een restaurant cq. cafetaria bestellen Wim en Jan een omelet, Wouter neemt huisgemaakte (op z'n Belgisch) gehaktballen in een saus met frieten. Een tijdje later gaan we even aan de rivier de Amblève kijken en daarna pakken we onze route weer op. We moeten gelijk weer stevig aan de klim via boswegen en bochtige grintpaden. het is wel een beetje afzien! Boven komen we langs een stukje hoogveen en moeten onder een roodwit geblokte paal door. Vanaf hier is het nog een twintig minuten lopen naar de auto en daar aangekomen zijn we toch vijf uurtjes onderweg geweest. en dat met deze hitte,

zo'n negen en twintig graden. Het hoogste punt van deze tocht was vierhonderd en vijftig meter en het laagste punt in Aywaille, schat ik op honderd zeventig à honderd tachtig meter. Het is wel een uur terugrijden naar Mutzenich,

maar dat hebben we wel over voor zo'n bijzondere tocht. Als we in der Buche zijn bellen we Marlene op en nodigen haar uit voor een etentje hier vanavond. Ze neemt onze uitnodiging aan en zegt om zeven uur hier te zijn. Als ze aangekomen is drinken we eerst wat en gaan dan aan tafel. Het is erg gezellig en over en weer wisselen we nieuwtjes uit! 's Avonds zitten we wel tot een uur of elf op het terras, zo lekker is het buiten. Wouter krijgt al aardig contact met Walter, de vriend van Angelika. Ze kloppen elkaar al stevig op de schouder. Dan gaan we naar bed, want Wim heeft er genoeg van, die wil slapen, dus gaan we, uit solidariteit met onze vriend Wim, met hem mee naar bed!

MAANDAG 9 AUGUSTUS

Na het ontbijt, rekenen we af met Angelika, gaan vervolgens in Konzen bij Bäckerei Prummer koffie drinken en rijden dan via Eupen richting ZuidLimburg. Eerst komen we door Epen en bij de Gerardushoeve, die prachtig gelegen is op een berg, met uitzicht tot ver in Duitsland en België. Hier drinken en eten we iets. Dan toeren door naar Blitterswijck en gaan naar Tante Jet aan de Maas. Hier op het terras onder de bomen en aan het water, heb je een prachtig uitzicht op de Maas, met al z'n bedrijvigheid en zie je ook een fietspond je. Als we weer verder rijden staat de temperatuurmeter van de auto op vier en dertig graden. Als we Voorthuizen binnenrijden en we nog niet weten waar we gaan eten komen we langs Restaurant "Het Herdertje" en zegt Wouter; hier gaan we heen.

Eerst bestellen we een drankje zo'n dorst hebben we en dan alledrie een Weense Jodeljongen, een heerlijke Schnitzel, die je kunt krijgen met verschillende sauzen. Hierbij verschillende groentes, gebakken aardappeltjes en appelmoes. Een ware traktatie. Het is zo tegen half acht als we Putten inrijden. Eerst wordt Wouter thuis afgezet en dan brengt Wim Jan naar huis. Het was een zeer warm weekend, waarin we een tweetal prachtige, doch ook lange en inspannende tochten gemaakt hebben!

Home Vaboput

Begin reisverslag Hohes Venn / Eiffel

